

OPISKELIJA-
KORTTIEN
HARHARETKET

LUTIKAT
KIUSAAVAT
OPISKELIJOITA

NÄIN SAAT
KIRJASI
KAUPPOIHIN

12

MIES TONTTU
TOLJANTERIN
TAKANA

JYVÄSKYLÄN YLIOPIPPILASLEHTI 16. JOULUKUUTA 2013 – 26. TAMMIKUUTA 2014 53. VUOSIKERTA

JYLIKÄRI

PIMEYDEN VÄRIT

Kaamosta odottava Lappi on valon valtakunta.

Kiitos atleeteista ja kapinahengestä

Tämän lehden myötä Jylkkärin toimitus vetäytyy talviunille odottamaan päivän pitenemistä. Toivotamme kaikille valoisaa lomakautta julkaisemalla kuvareportaasin sieltä, missä taivas välkkyvä väreissä vaikka aurinkokin viettää joululomaa. Toivottavasti teillä kaikilla on aikaa nauttia kaamosajan viihosta valosta ja raukeasta pimeydestä.

Juhlan kunniaksi Jylkkäri lopettaa itkemisen ja meluamisen. Koska olemme omistaneet viime kuukaudet tarpeettomalle valittamiselle (ks. Jylkkärin Kimmo Kitinän valitusblogi), pyhitän seuraavan pääkirjoituksen niille arjen valopilkuille, jotka ovat piristäneet ja lämmittäneet ainakin meidän mieltämme kuluneen vuoden varrella.

MIELENOSOITUKSET. Nekin, joihin ilmaantuu vain muutama ihmistä ja lakana. Ylioppilaslakki tanassa ja haalarit lököttään on osoitettu mieltä jo vuosikymmeniä, ja tätä perinnettä on syytä vaalia. Samaan hengenvetoon sanoisin myös että nykyaikainen **OPINTOTUKI** ylipäättään. Ei ollut mummolla, ei ollut äidillä eikä ole tänä päivänäkin juuri muilla kuin meillä. Nykyopiskelijan ongelmat ovat sittenkin suhteellisia.

OLOHUONETILAT. Yliopistolle pulpahtele remonttien seurauksena sakeanaan erilaisia tiloja, jotka on jo sikiövaiheessa nimetty optimistisesti opiskelijan olohuoneiksi. Buumin innoittamana Jylkkäri päätti nimetä myös päätömittajan huoneen etuosan olohuoneilaksi, joten tervehdus! Jotta erottaudumme kilpailijoistamme, heitämme kaupan päällisiksi vielä kupposen kahvia.

**JYLKKÄRI TOIVOTTA
KAIKILLE HYVÄÄ
JOULUA JA
ONNELLISTA
UUTTA VUOTTA!**

ANTIIKIN ATLEETIT. Vuosisadan kalenteriyhteistyö taikulaisten ja liikuntalaisten kesken rikkoo kampuksen henkisiä raja-aitoja. Olisin antanut äidille joululahjaksi, mutta heinäkuun patsas oli sittenkin turhan raflaava.

INTO KUSTANNUS. Kiitos homopornokirjan arviokappaleesta, joka ilmestyi pyytämättä toimitukseen joulun alla. Viisi tähteä kerronnan keskittymisestä olennaiseen.

MANNAPUURO. Kätevä jokapaikan ainesosa, jolla on Lozzilla jatkettu ainakin panna cotta ja laajennettu levitepöydän valikoimaa.

NETTIKOMMETOIJAT. Teidän ansiostanne lukuisat virheet saatiin siivottua illan ja yön tunteina naputelluista uutisista. Lisäksi koimme Jylkkärin netin siirtyneen uudelle tasolle, kun sivustomme vastaanotti ensimmäiset viestinsä suksikaakuuseen@hotmail.com-perheen osoitteista.

JYLKKÄRIN AVUSTAJAT. Ja kaikki ne tunteiksi venyneet kahvihetket, jotka on voitu laskea työaikaan ja joiden hedelmät ovat olleet luettavissa kuluneen vuoden Jylkkäreistä. Anteeksi, että unohduimme välillä Ilokivelle ja jätimme teidät oven taakse odottamaan. Siellä on nyt pöytä istuttavaksi ja iso pino Jylkkäreitä luettavaksi, ainakin siihen asti, että siivoojat kimpaantuvat ja vievät ne pois.

Niin ja tosiaan suurkiitos **SIVOOJILLE** ymmärryksestä. Kyllä ne Jylkkärit sieltä aikanaan katoavat.

Minna Tiainen

paatoimittaja@jylkkari.fi

KANSAN ÄÄNI

PUHU SUUSI PUHTAAKSI. ANNA PALAUTETTA JA HERÄTTELE KESKUSTELUA. WWW.JYLKKARI.FI/PALAUDE

Lopun ajasta jatkuvuuteen

SANOTAAN, ETTÄ lopun aika on uuden ajan alku. Olen huomannut, että tämä sanonta pätee hyvin ylioppilaskuntien hallitustoimintaan.

Kun tätä toimintaa tarkastellaan yksinkertaistettuna, hallitusta voitaisiin kuvailla vuoden elävänä feenikslintuna, sillä se noudattaa tiettyä sykliä. Kauden alussa hallitus etsii toimintamallejaan, tutustuu kenttään ja sidosryhmiin, luo tavoitteita ja hakee paikkaansa – perehtyy ja pelastaa maailman.

Kun perusta on tiedossa, hallitus kokeilee siipiään törmäten välillä ilmakuoppiin, mutta samalla se oppii virheistään ja löytää ne realiteetit.

Pikkuhiljaa edustajiston asettama toimintasuunnitelma etenee, ja tavoitteita saavutetaan. Hallituksesta tulee koko ajan varmempi ja kypsempi. Syksyllä hallitus on liekeissä, ja loppukaudella huomataan, että tavoitteet ovat viimeistä silausta vaille valmiita. Haikeus iskee.

Hallituksen väistyessä on jäljellä enää tuhka. Tässäkö tämä oli?

VÄISTYNEENÄ kopo-, tutor- ja kampuskehitysvastaavana voin todeta, että vuosi menee nopeasti ja että tekemisen puutteesta ei onneksi tarvitse valittaa. Kun hallitus on motivoitunut ja toimii tehokkaasti hyvässä yhteistyön hengessä, luodaan hyvät lähtökohdat.

Motivaatiosta ja hyvästä ilmapiiristä huolimatta toiminta ei voi olla tehokasta, jos joka vuosi pyritään siirtämään aina uusia vuoria ja unohdetaan keskenkäiset valloitusyritykset. Vaikka toimijat vaihtu-

vat nopealla syklillä, toiminnan teemat, kuten maksuttoman koulutuksen puolustaminen tai toimeentulokysymykset, yleensä säilyvät. Sen vuoksi myös ylioppilaskunnissa toiminnan jatkuvuus on turvattava.

Kuinka tuhka saadaan uusi lintu? Suuri painopiste on perehdytyksessä ja siihen panostamisessa. Onneksi ylioppilaskunnissa on olemassa työntekijät, kuten sihteerit, joilla on monen kauden tiedot ja taidot taustallaan. Heidän neuvoillaan hallitus pystyy väistämään monet karikot.

Myös vanhoilla hallituslaisilla on merkittävä rooli perehdytyksessä, sillä tuhkaan kertynyt hiljainen tieto auttaa uutta hallitusta näkemään ajankohtaisen tilanteen. Esimerkiksi niin sanotun testamentin kirjoittaminen seuraajalle auttaa huomattavasti.

MEILLÄ ON nyt käsissä uuden linnun alku, hallitus 2014, jota ilolla ja kunnialla saan vetää hallituksen puheenjohtajan roolissa. Haasteita on tällä kaudella edessä niin ylioppilaskunnassa kuin edunvalvontakentällä. Pääsemme varmasti tällä-

kin kaudella puolustamaan maksutonta koulutusta ja riittävää toimeentuloa. Lisäksi JY:n omat rakennusinvestoinnit tulevat olemaan oma kysymyksensä.

Tiimi on kuitenkin kova, motivoitunut ja osaava. Hyvällä yhteistyöllä ja järjestetyllä perehdytyksellä tämä feeniks siirtää vuoria.

Jenna Anttonen

JYYN HALLITUKSEN PUHEENJOHTAJA

**HYVÄLLÄ YHTEISTYÖLLÄ
JA JÄRJESTETYLLÄ
PEREHDYTYKSELLÄ TÄMÄ
FEENIKS SIIRTÄÄ VUORIA.**

Inttiin vai? Höpsis! Entä jos olisit yksi toimituksemme kolmesta muskettisoturista, Jylkkärin uusi

SIVARI?

ME JYLKKÄRISSÄ elämme jo ensi syksyä.

Työskenteletkö juuri sinä silloin lehtemme toimituksessa?

Jylkkärin sivarin tehtäviin on perinteisesti kuulunut valokuvaaminen. Entä osaatko taittaa? Piirtää? Kirjoittaa? Näitä kaikkia voi Jylkkärin sivari myös tehdä, vahvuksistaan ja kiinnostuksestaan riippuen.

TARJOAMME rennon työporukan, kiinnostavan näköalapaikan yliopiston elämään ja hyvät mahdollisuudet kehittää itseään kuvaajana, taittajana tai toimittajana. Työaikamme ovat joustavat eivätkä sisällä joulunpyhiä tai muita ikävyvyyksiä.

TOIVOMME sinulta luovuutta ja ideointikykyä sekä ennen kaikkea reipasta asennetta. Sivarin palvelus alkaa heinäkuun 2014 aikana. Tarvittaessa palveluksen alkamisajankohdasta voidaan hieman joustaa. Kesällä lehden lomaillessa sivari työskentelee lyhyen ajan myös JY:n asukas- ja taloustoimistossa.

LÄHETÄ hakemuksesi helmikuun loppuun mennessä osoitteeseen paatoimittaja@jylkkari.fi. Liitä mukaan muutama näyte osaamisestasi tai linkki netissä sijaitseviin näytteisiin / portfolioon.

JYLKKÄRI

Kartalla

"NISSET JA NASSET TULEVAT VIIMEISTÄÄN
JOLUAATTONA UNIINKIN."

Helsingin Hakaniemen

Sokoksen myyjä Jani Pölönen PAM-lehdessä 19/2013

Joulupukki, kuusi ja kinkku, kas siinä avainsanat jouluun. Vaan eivätpäs olekaan kaikkialla. Maailmalla reissanneet jyväskyläiläiset opiskelijat kertovat, miten vuodenvaihteen juhlakautta vietetään ympäri palloa.

RANSKA, JUHO TAKKUNEN

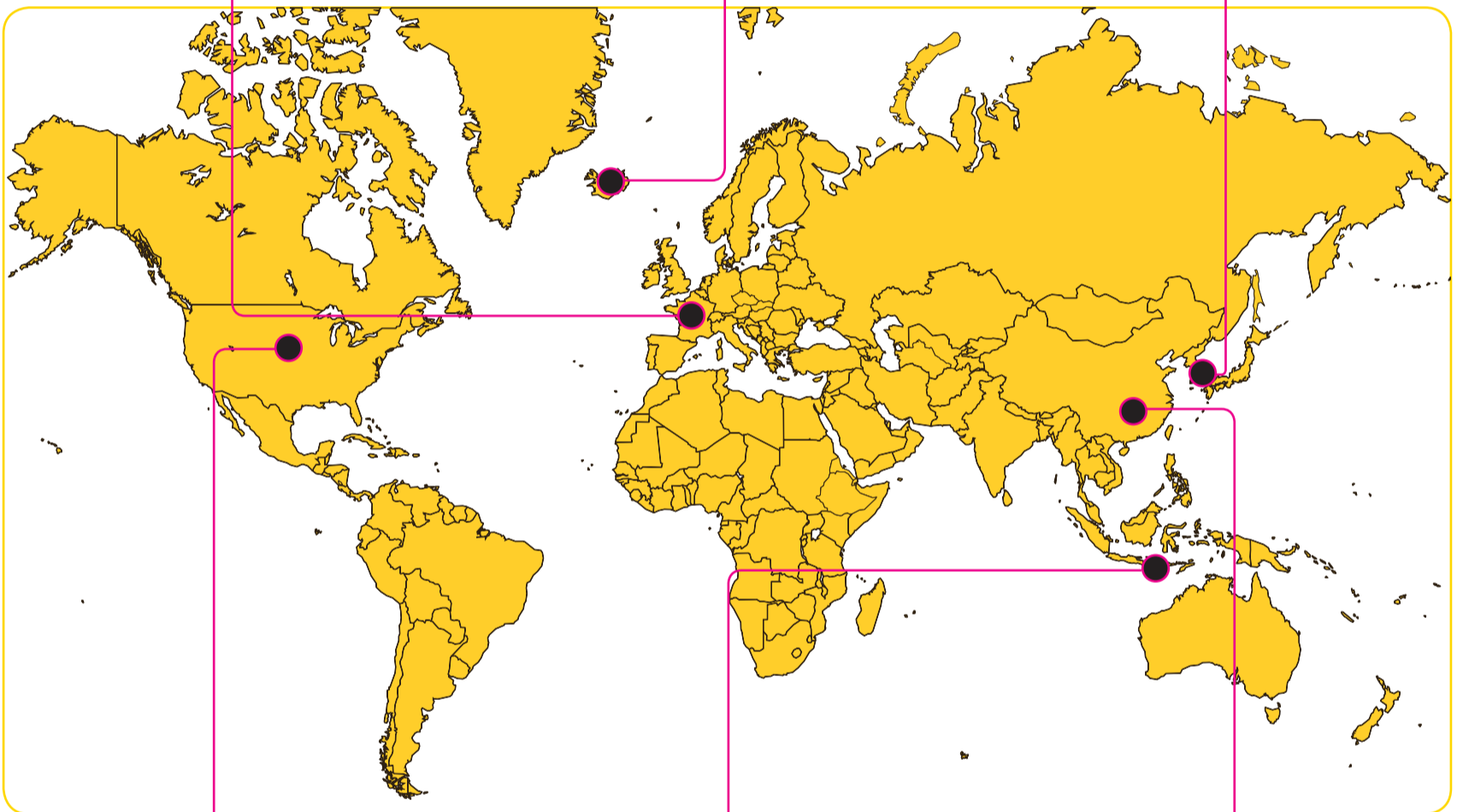
Tärkeintä on viettää joulu perheen kanssa ja syödä hyvin, jopa viisi tuntia. Menyyhyn kuuluvat kalkkuna, suklainen jouluhalko ja Provencessa nougat ja kuivatut hedelmät. Joulupukki tulee savupiipusta yöllä ja jättää lahjat joulusukkiin. Katolisessa Ranskassa jouluun kuuluvat myös yömessu ja jouluseimi.

ISLANTI, SAMULI HAIMI

Joulua vietetään perhepiirissä kuten Suomessakin, mutta Joulupukin sijasta täällä on 13 pahantahtoista joulupukkia, nimiltään muun muassa Potannuoli ja Kynttilänkerjääjä. He laskeutuvat vuorilta jokainen eri päivinä ennen joulua ja tuovat kilteille lapsille pieniä lahjoja ja kiukutteleville perunan.

ETELÄ-KOREA, VEERA PLANTING

Toisin kuin Suomessa, Koreassa joulu ei kovin paljoa katukuvassa näy. Täällä joulu ei ole suuri juhla eikä etenkin sellainen perhejuhla kuin Suomessa, vaan päivävastoin. Joulupäivän suosituinta ajanvietettä on vähän ystävänpäivän tyyliin mennä treffeille ja vaihtaa lahjoja oman rakkaan kanssa.

YHDYSVALLAT, JUHA STENHOLM

USA on niin suuri maa, että joulua vietetään todella monipuolisesti. Suht normaaleihin jouluperinteisiin voisi listata pihan täydeltä jouluvaloja, kalkkuna joulupöydässä, lahjasukat, sekä isommat lahjat muovikuusen alla. Ostohysteria on myös suurimmillaan Yhdysvalloissa joulun alla, ja ostoskeskusten joulupukit ovatkin varsin tavallinen näky.

BALI, LAURA PYLVÄNÄINEN

Hindulainen Bali ei juhlita joulua. Jouluaattona nuoret saattavat hyvinkin mennä kavereidensa kanssa baariin ja vetää kännit, kuten myös joulupäivänä. Hindujen uusi vuosi Nyepi on maaliskuussa, mutta länsimainenkin uusi vuosi voi olla yhteisöllinen juhla. Silloin kokoontaan ystävien ja perheen kesken ottamaan vuotta vastaan vaikkapa grillijuhlissa.

KIINA, MIKA-MATTI TASKINEN

Joulun partasuu on unohtanut maailman suurimman kansan, sillä Kiinassa joulua juhlivat länsimaalaiset sekä Kiinan pieni vähemmistö, noin 14 miljoonaa kristittyä. Uuttavuotta puolestaan vietetään vuonna 2014 tammikuun 31. päivänä. Kiinalaiset palaavat räiskyttämään papattimattojaan kotikunnilleen, mikä tekee liikenteestä tukkoisakkoa.

JYLKKÄRIN TOIMITUS:

Opinkivi, 1. kerros, huoneet 119–120
Keskussairaalan tie 2, 40600 Jyväskylä
jylkkari@jylkkari.fi

Päätoimittaja: Minna Tiainen
paatoimittaja@jylkkari.fi
p. 045 137 1957

Toimittaja:
Suvi-Tuulia Nykänen
toimittaja@jylkkari.fi
p. 050 353 3362

Kuvaaja-graafikko:
Tatu Onkalo
kuvaaja@jylkkari.fi
p. 050 353 2676

Kannen kuva: Milla Salo
Painos: 6000 kpl
Painopaikka: I-Print Oy, Seinäjoki
p. 06 4186750

ISSN 0356-7362

JYLKKÄRI

Skannaa QR-koodi

Mediatiedot 2013

SEURAAVAT AVUSTAJAPALAVERIT:

TULE TEKEMÄÄN KANSSAMME JYLKKÄRIÄ!

Jylkkäri järjestää avustajapalaverin aina lehden ilmestymistä seuraavana tiistaina Opinkiven saunalla klo 14.00–16.00.

Mitään aiempaa kokemusta emme edellytä, vaan olemme paikalla auttaaksemme mahdollisimman monia luomaan itse kaupunkiin lehden, jota opiskelijat haluavat tehdä ja lukea.

ti 28.1.
ti 18.2.
ti 11.3.
ti 1.4.

Opiskelijakortit kuukausia

teksti **Suvi-Tuulia Nykänen** kuva **Tatu Onkalo**

KORTTISOTKU. Kymmenet tuhannet opiskelijat odottivat tänä syksynä uusia Frank-opiskelijakortteja kuukausia ja menettivät sinä aikana opiskelijaetuja. Viivästyksestä huolimatta maksettuja rahoja ei aiota palauttaa.

Lähes kaikki opiskelijat saivat tänä syksynä opiskelijakorttinsa reilusti myöhässä. Syynä oli korttien painatus, joka viivästyi kaikkien korttien osalta kolme viikkoa. Melkein 3000 opiskelijaa sai sen sijaan odotella korttiaan useamman kuukauden. Pahasti myöhästyneet kortit olivat pääasiassa maksukortteja. Nyt kaikkien korttien olisi pitänyt saapua ylioppilaskunnille jaetavaksi.

Myöhästymiset ovat vaikuttaneet esimerkiksi opiskelijan saamiin etuihin, sillä opiskelijastatuksen todistamiseksi vaaditaan useissa paikoissa nimen omaan opiskelijakortti.

Suomen ylioppilaskuntien liitto (SYL) neuvotteli korttittomille opiskelijoille esimerkiksi oikeuden matkustaa junalla ja bussilla pelkällä opiskelijatodistuksella syyskuun ajaksi. Yksi kuukausi ei kuitenkaan riittänyt, sillä osa korteista saapui vasta lokakuun aikana. Matkustavien opiskelijoiden piti tästä syystä ostaa VR:n ja Matkahuollon oma kortti saadakseen opiskelijahintaiset matkat.

”Tämä on aiheuttanut hämmennystä varsinkin vaihtareissa. Ainakin yksi on meinattu heittää junasta ulos ja osaa uhattu sakoilla”, kertoo JYYn jäsenpalvelusihteri **Maija Valkeapää**.

JYY oli syyskuussa ensimmäisiä ylioppilaskuntia, jotka alkoivat saada kortteja jaettaviksi opiskelijoille.

”Viivästys on vaikuttanut paljon opiskelijoiden elämään, ja se loukkaa jopa opiskelijan oikeutta saada tiettyjä helpotuksia opiskelijastatuksella”, Valkeapää toteaa.

SOTKUN TAUSTALLA on korttipalvelun siirtyminen toiselle tuottajalle. Opiskelijajärjestöjen omistama Frank osti viime maaliskuussa aikaisemmin opiskelijakortteja tehtaalleen Lyyra-palvelun.

Frank taas ostaa korttipalvelun Elisalta. Ongelmia on ollut järjestelmän koodauksessa, joka ei ollut vielä valmis sen avauduttua elokuussa. Lisäksi opis-

kelijakorttien paino ei ollut osannut vaurautua kansainvälisten maksukorttien suureen tilausmäärään, ja niiden pohjat loppuivat siksi kesken. Tämä aiheutti lisää viivästystä, sillä pohjat piti tilata Kiinasta asti.

”Ongelmat johtuvat uudesta toimitusprosessista, jonka virheitä oli vaikea korvata lennosta”, kertoo Frankin liiketoimintapäällikkö **Mikko Jauhiainen**.

JYYn jäsenpalvelusihterin ovi on tänä syksynä käynyt tiuhaan. Valkeapään mukaan suurin osa opiskelijoista on suhtautunut korttiongelmisiin rauhallisesti, mutta hän ymmärtää myös asiasta harmistuneiden kommentit.

”Onhan se ymmärrettävää, ettei opiskelijakaan voi aina joustaa. Erityisen harmillinen tilanne on niille vaihtareille, jotka lähtevät Suomesta vuodenvaihteessa pois”, Valkeapää toteaa.

Jauhiaisen mukaan opiskelijakortteista maksettuja rahoja ei aiota palauttaa, mutta pientä hyvitystä on kuitenkin luvassa. Kaikki uudet opiskelijat, jotka tilasivat korttinsa ennen syyskuun toista viikkoa ja joiden kortti saapui aikaisintaan lokakuussa, tulevat saamaan risiteilylahjakortin.

”Tietysti ne vaihtarit, jotka eivät korttia enää tarvitse, saavat rahansa takaisin. Mutta niille opiskelijoille, jotka kuitenkin korttia tästä eteenpäin hyödyntävät, ei kustannuksia voida kokonaan korvata”, Jauhiainen toteaa.

ULKOMAALAISILLA opiskelijoilla on ollut vielä suomalaisiakin enemmän ongelmia korttitalausten kanssa.

Taustalla on se, että korttiudistuksen myötä valittavissa on ollut kolme erilaista korttityyppiä, joista kahdessa, kansainvälinen ISIC-kortti mukaan lukien, on mukana maksuominaisuus.

Ulkomaalaisia opiskelijoita on kehoitettu valitsemaan korttityyppi ilman maksuominaisuutta, sillä kaksi muuta edellyttävät hakijalta suomalaista henkilötunnusta. Moni ulkomaalainen opiskelija halusi silti kansainvälisen kortin, joten sekaannuksia on syntynyt.

Opiskelijarekisterin tiedot kulkevat käsi kädessä korttitilauksien kanssa. Kun ulkomaalainen opiskelija hankkii suomalaisen henkilötunnuksen, hänen tietonsa muuttuvat rekisterissä, ja tilaus jää helposti junaamaan.

Osa ulkomaalaisista opiskelijoista on myös syöttänyt tilausvaiheessa järjestelmään väärää tietoa. Jäsenpalvelusihteri ei pääse näkemään hakemuksia, joten Jyväskylässä ongelmien syitä on voitu vain arvailla.

Valkeapää toivoo, että Frankin ongelmat saadaan ratkaistua pian. Hänen mielestään sotku tekee JYY:lle hallaa opiskelijoiden edunvalvontajärjestönä.

”Tuntuu pahalta kun on niin kädetön olo, kun ei voi tehdä mitään”, Valkeapää toteaa.

TÄLLÄ HETKELLÄ Frankissa tehdään kehitystyötä ensi vuotta ajatellen. Suunnitelmissa on esimerkiksi työkalu, jonka kautta ylioppilaskunnat pääsisivät seuraamaan tilauksia ja niiden etenemisiä.

Viivästymisten lisäksi opiskelijoita on kiukuttanut Elisan maksullinen asiakaspalvelu, jossa ei osattu syksyn alussa vastata riittävän hyvin opiskelijakorttikysymyksiin. Epäonnistumisen myöntää myös Jauhiainen.

”Esimerkiksi juuri asiakaspalvelussa epäonnistuimme tänä vuonna kokonaisuudessaan. Nyt kaikki virhetapaukset ja tekniset viat pitäisi kummin ollen olla korjattu”, Jauhiainen toteaa.

TÄMÄ ON SAANUT MINUT HUOMAAMAAN, KUINKA BYROKRAATTISTA KAIKKI ON.

Vastuuttomuus harmittaa

GARRY LEWIS oli yksi niistä ulkomaalaisista opiskelijoista, joiden kortit myöhästivät tänä syksynä huomattavasti. Liikuntatieteellisen Sport Management and Health Promotion -maisteriohjelmassa opiskeleva floridalainen Lewis saapui Suomeen elokuussa, eikä ollut vielä joulukuun alussa saanut opiskelijakorttiaan.

”En ole enää edes turhautunut tai vihainen. En edes tiedä, kenelle oikeasti olla vihainen. Eniten minua ärsyttää vastuuttomuus. He, joiden piti se tehdä, eivät ole hoitaneet työtään”, Lewis toteaa

KOSKA KORTTIA on jouduttu odottamaan, Lewis on käyttänyt yliopistolta saamaansa opiskelijatodistusta todistaakseen

statuksensa esimerkiksi opiskelijaravintoloissa. Matkustaessa todistus ei kuitenkaan riitä, joten hän on ostanut busseissa ja junissa normaalihintaisia matkoja.

”Kaksinkertaisen hinnan takia en viitsi matkustaa kovin paljon”, hän toteaa.

Lewis kuuli VR:n ja Matkahuollon omasta kortista vasta vähän aikaa sitten, eikä siksi ole hankkinut sitä. Kahdeksan euron hinta kuulostaa Lewisista kohtuulliselta, mutta häntä harmittaa silti, että osa opiskelijoista saa edut opiskelijakortillaan ja kortittomat taas eivät.

”Se on ärsyttävää. Tämä on saanut minut huomaamaan, kuinka byrokraattista kaikki on”, Lewis toteaa.

Hän on kuitenkin tyytynyt soittelemaan

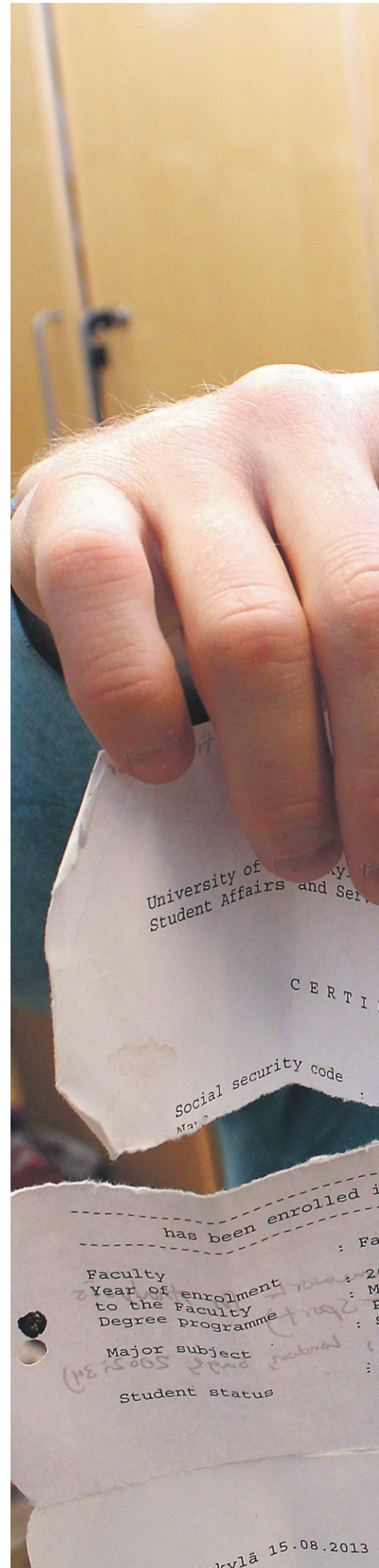
Frankiin ja vierailemaan JYYn keskustuomistossa.

Lewisin mukaan ihmiset yrittäneet auttaa häntä, mutta turhat lupaukset ovat vain ärsyttäneet häntä lisää.

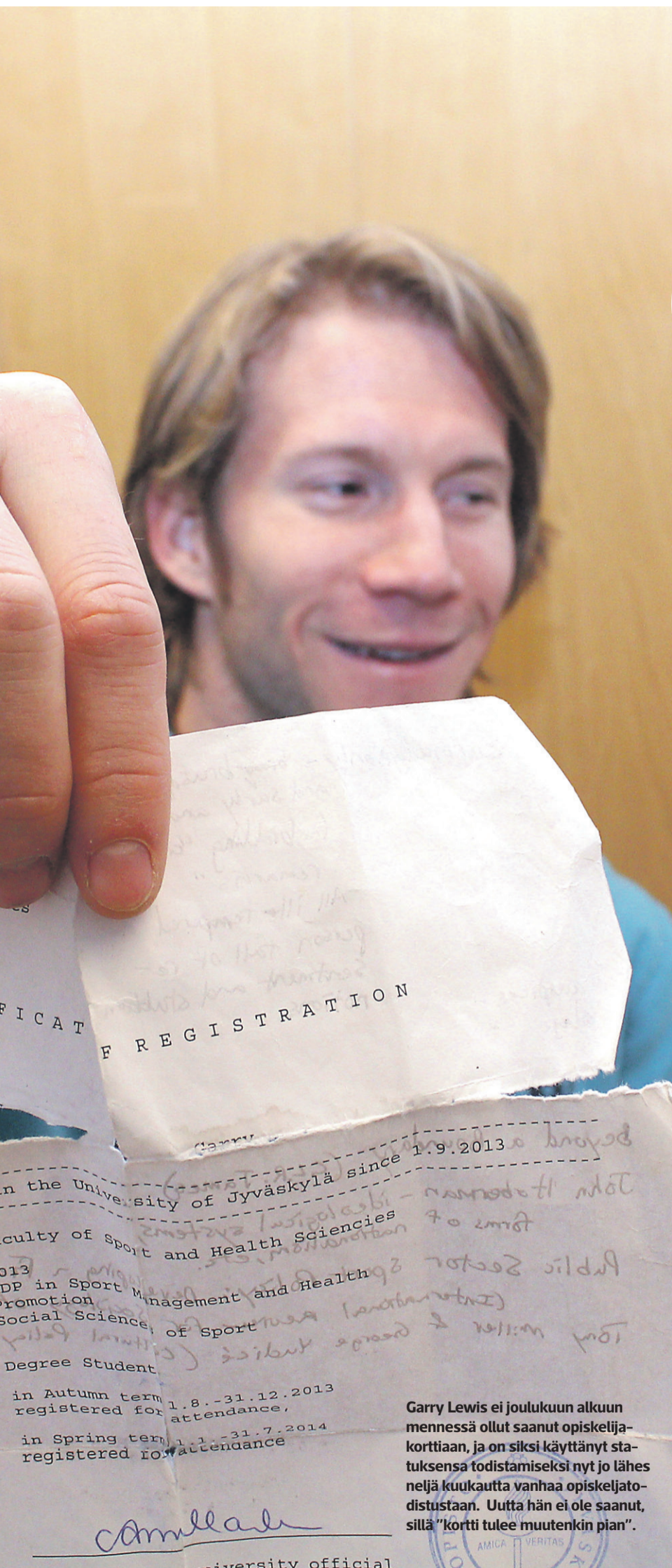
”Kun soitin Frankiin, he sanoivat aina, että kortti tulee ensi viikolla. Ei ole tullut. Viimeisimmällä kerralla sanoin jo puheliimeen, etten usko sinua”, hän huokaisee.

LEWIS OPISKELEE Suomessa vielä kaksi vuotta. Hän haluaisi saada rahat takaisin ajalta, jolloin hänellä ei ollut korttia eikä näin opiskelijaetuksia.

”Minusta on aika huonosti perusteltu, etten saa rahojani takaisin koska saan korttini kuitenkin joskus itselleni.”

karkuteilla

Garry Lewis ei joulukuun alkuun mennessä ollut saanut opiskelijakorttiaan, ja on siksi käyttänyt statusensa todistamiseksi nyt jo lähes neljä kuukautta vanhaa opiskelijatodistustaan. Uutta hän ei ole saanut, sillä "kortti tulee muutenkin pian".

Kaksi JYyläistä vallan kahvaan

JYYN HALLITUKSEN entinen puheenjohtaja **Mari Kröger** on valittu Suomen ylioppilaskuntien liiton eli SYLin hallitukseen. Jyväskyläläistä väriä nähdään tulevana vuonna myös OLL:ssa eli Opiskelijoiden Liikuntaliitossa, sillä jo aikaisemmin marraskuussa JYYn hallituksen entinen varapuheenjohtaja ja liikuntavastaava **Hanna Huu-**

Mari Kröger

na Huu-
nen valittiin OLL:n puheenjohtajaksi.

OLL on Suomen suurin opiskelijajärjestö, jonka perustetäviin kuuluu esimerkiksi opiskelijoiden liikuntaedunvalvonta.

"Valinta tuntuu edelleen tosi hyvältä. Nyt alkaa konkreettisesti hahmotua mitä täällä oikein tehdään, kun tutustuu ihmisiin ja näkee paikkoja", Huuonen kertoi OLL:n perehdytysviikoilta.

Myös Kröger on innoissaan tulevasta pestistään. Hän jättää silti Jyväskylän haikein mielin.

"On kuitenkin huikeaa päästä oikeasti SYLiin mukaan. Puolivuotinen kampanja oli pitkä, ja nyt tuntuu hyvältä kun tietää että on päässyt tavoitteeseen", Kröger toteaa.

ALUNPERIN KRÖGER oli ehdolla myös SYLin puheenjohtajaksi. Neuvottelutulosten myötä alkoi kuitenkin olla selvää, ettei jyväskyläläisellä olisi realistista mahdollisuutta voittaa puheenjohtajakilpaa. Siksi Kröger jättyi pelistä pois, ja ilmoittautui käytettäväksi hallitukseen.

"Ei tämä ole mikään uusi juttu. Samalla tavalla neuvotellaan JYYnkin hallitusneuvotteluissa."

Ylioppilaskuntien puheenjohtajaksi valittiin lopulta **Piia Kuosmanen** Aalto-yliopiston ylioppilaskunnasta. Muut hallituksen jäsenet tulevat Helsingistä, Tampereelta, Lapista ja Turusta. Jyväskylästä hallitukseen

oli ehdolla myös JYYn kulttuuri- ja järjestövästava **Teppo Suominen**, mutta hän ei tullut valituksi.

Uuden hallituksen valitseminen lisäksi liittokokous hyväksyi myös SYLin toimintasuunnitelman ensi vuodelle. Lisäksi SYL päätti kokouksessaan asettua tukemaan perustulua.

HANNA HUUMONEN on tullut JYYn toiminnan lisäksi tutuksi esimerkiksi korkeakoululiikunnan ohjaajana. Hän haluaisi puheenjohtajakaudellaan ainakin parantaa liikuntaliiton viestintää. Lisäksi hänellä on visioita liikuntaedunvalvonnan kehittämiseksi.

"Tuollaisia isoja linjoja haluaisin viedä eteenpäin."

Huumosen puheenjohtajakausi alkoi rytinällä, sillä SYLin liittokokous päätti myös erota OLL:sta vuoden 2014 jälkeen. Tämä tarkoittaa käytännössä sitä, että SYL hoitaa tästä lähin itse liikunta-asiansa. Jokainen ylioppilaskunta saa kuitenkin ensi vuoden aikana itse päättää, kuuluvatko he OLL:n piiriin.

"Meille on varmasti tulossa haastava vuosi. Näen kuitenkin tässä sen positiivisen puolen, että edustajiston oman äänestyksen myötä OLL nousee sielläkin keskusteluun ja edaatto-reiden tietoisuuteen", hän toteaa.

SEKÄ KRÖGER että Huuonen muuttavat työtehtäviensä perässä Helsinkiin. Krögerin tavoitteena on sinne myös jäädä ja mahdollisesti tehdä maisteritutkinto etänä Helsingistä käsin.

"On se silti haikeaa jättää Jyväskylä. Asuin täällä kuitenkin yhteensä viisi ja puoli vuotta, ja aina samassa asunnossa", Kröger miettii.

Huumonen taas aikoo palata vuoden jälkeen takaisin Keski-Suomeen. "Ehdottomasti", hän toteaa.

Suvi-Tulia Nykänen

Mattoja vaihtoon Agoralla allergiaoireiden vuoksi

JYVÄSKYLÄN yliopiston Agora-rakennuksen matoista on havaittu haihtuvan haitallisia VOC-yhdisteitä. Yhdisteet syntyvät lattiassa käytetyn pintamateriaalin reagoiessa ilman kanssa.

Muovipinnoitteisia mattoja on ainakin Agoran B- ja C -siivissä, ja ne tullaan vaihtamaan mahdollisimman pian. Remontin laajuudesta ei kuitenkaan vielä ole varmuutta, sillä rakennuksen kaikkia osia ei ole vielä tutkittu. Yliopiston hallintojohtaja **Kirsi Moisaner**in mukaan yliopisto aikoo selvittää tilanteen huolellisesti.

VOC-yhdisteet voivat aiheuttaa sil-

mien limakalvojen ärsytystä, haju- ja tuntemuksia ja päänsärkyä. Jyväskylän yliopiston tilapalveluinsinööri **Heli Vertamon** mukaan kaikki matot, joissa havaitaan pinnoitteet hajoaamista, tullaan vaihtamaan. Syy tähän on se, että vaikka pitoisuudet ovatkin pieniä, herkimmat saattavat silti reagoida. Tällä hetkellä yliopiston tietoon ei ole tullut vakavampia oireiluja.

Jyväskylän yliopisto on Agoralla vuokralla, mutta vastaa kuitenkin tilan ylläpidosta ja kunnostuksesta. Agora on rakennettu vuonna 2001.

Suvi-Tulia Nykänen

Repsottavat tapetit,
seinien halkeamat.

Kalusteet sängyn lähellä.

Sohvat ja tuolit.

Lattian raot ja lattialistat
erityisesti sängyn lähellä.

Sängyn alla säilytettävät tavarat.

Kutsu maton petivieras

TUHOLAISET. Kertaalleen jo lähes hävitetty lutikka on palannut Suomeen. Niin KOAS kuin Ylioppilaskylä ovat saaneet osansa.

teksti **Hinni Hirvonen** kuva **Tatu Onkalo**

Seinälude, *cimex lectularius*, on noin viiden millin pituinen loinen. Sen väri vaihtelee kehitysasteesta ja ravinnon määräästä riippuen vaaleanruskeasta punertavan tummanruskeaan. Lude asuu raoissa sekä patjan uumenissa ja imee ravinnokseen ihmisverta.

Sotien jälkeen lutikat onnistuttiin hävittämään Suomesta lähes kokonaan.

Nyt ne ovat palanneet rymänällä. Aluepäällikkö **Timo Kääriäinen** tuholaisorjuntaan erikoistuneesta Raksystems Anticimexistä kertoo, että neljän viimeisen vuoden aikana heidän asiakasmääränsä ovat peräti kaksikymmenkertaistuneet. Syyksi hän arvelee ihmisten ja tavaroiden ahkeraa liikkumista.

Opiskelijat matkustavat suhteellisen paljon ja suosivat sisustaessaan käytettyä tavaraa, mikä selittää ilmiön yhdistämisen juuri opiskelijabokseihin. Mitään tiettyä kohderyhmää tai paikkaa, joiden keskuudessa lutikat olisivat yleisimpiä, ei kuitenkaan ole.

"Luteita esiintyy niin kerrostaloissa kuin omakotitaloissakin ihan iästä, kansallisuudesta tai varallisuudesta riippumatta."

PÄÄKAUPUNKISEUDUN LISÄKSI lutikoiden kanssa on kamppailtu ainakin Rovaniemellä ja Turussa. Jyväskyläkään ei ole säästynyt viheliäiltä vierailta. KOASin tapaukset ovat kohdistuneet Roninmäkeen, ja ylioppilaskylässä myrkyttäjä on vierailut muutamassa vanhemmista taloista.

KOASin asiakaspäällikkö **Tiia Matilainen** muistuttaa, että vaikka ilmiöstä on viime vuosina puhuttu aiempaa enemmän, se ei ole uusi asia.

"Lutikoita on ollut niin kauan kuin kansainvälistä asumistakin."

**LUTIKOITA ON OLLUT NIIN
KAUAN KUIN KANSAINVÄLISTÄ
ASUMISTAKIN.**

VASTOIN YLEISTÄ ennakkoluuloa asunnon sotkuisuutta todennäköisempi syy lutikoiden ilmaantumiseen on huono tuuri. Siivoamista ei kannata kuitenkaan jatkuvasti laiminlyödä, sillä siististä asunnosta tuholaisen havaitsee helpommin ja nopeammin. Mitä aiemmin torjunta aloitetaan, sitä varmemmin lutikat saadaan hävitettyä.

Sekä KOASilta että JYyltä kehoitetaan kilauttamaan huoltomiehelle välittömästi lude-epäilyn ilmittyä. Vaikka havannoista ei olisi itse varma, ammattilainen tulee tarkistamaan tilanteen.

Myös Kääriäinen on samoilla linjoilla.

"Tärkeintä on, että ihmiset tekevät ilmoituksen heti. On ollut tapauksia, joissa luteet ovat päässeet leviämään rauhassa, ja rakenteisiin on pitänyt käydä sorkkaraudan kanssa."

Jos keskimääräinen tapaus kestää kuukauden ja vaatii kolme myrkytyskertaa, ovat ääritapaukset vieleet jopa vuosia.

Luteet siirtyvät rakenteita pitkin helposti asunnosta toiseen, minkä vuoksi on tärkeä tarkistaa myös vieriset asunnot. Maksomieheksi joutuu useimmiten taloyhtiö. Kulujen pelossa tiedotuksesta ja tarpeeksi laajasta myrkytyksestä saatetaan luistaa.

"Asioiden hoitamatta jättämisestä koituu monin-

kertainen riski", Kääriäinen huomauttaa.

Kortepohjan ylioppilaskylästä vakuutetaan, että asukkaita tiedotetaan asiasta joka kerta. Myös myrkytettävä alue on riittävän laaja.

MIKÄLI MIELIN välttyä tuholaisilta, onko ainoa keino lukittautua neljän seinän sisälle ja kiertää kirpputorit kaukaa?

Kääriäisen mukaan matkustaa voi huoletta, kunhan käyttää tervettä järkeä. Tarkkaavaisuudella voi välttyä ikäviltä yllätyksiltä.

Luteet voivat pesiä niin viiden tähden Hiltonissa kuin reppureissaajien suosimassa hostellissakin. Huoneeseen saavuttaessa kannattaa ensimmäiseksi tarkistaa sänky. Lutikat havaitsee helposti tummista ulosteläikistä sängyn jaloissa ja patjan alla. Matkalaukku on syytä pitää suljettuna keskellä huonetta.

Vaatteet kannattaa ravistella ennen pakkaamista, ja käyttää kotona pesukoneen kautta. Suljetun matkalaukun saunottaminen noin kuudessakymmenessä asteessa muutaman tunnin ajan tappaa tuholaiset varmasti.

JOS VIHელიÄINEN vieras pääsee kaikesta huolimatta tunkeutumaan kotipesään, tärkeintä on säilyttää maltti.

"Kannattaa laskea kymmeneen ja hengittää syvään", Kääriäinen neuvoo.

Vaikka lutikat ovat iljettäviä ja epätoivottuja, ne ovat ihmiselle vaarattomia. Kuukauden myrkytysoperatiota huomattavasti vaarallisempaa on ihmisten hysteria.

"Pahimmillaan 160 senttimetrin runkopatjaa on saunotettu kiukaan päällä."

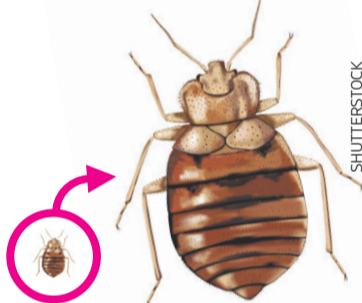

NÄIN TUNNISTAT LUDEONGELMAN

- Lutikat viettävät päivät piilossa ja ilmaantuvat öisin etsimään ravintoa.
- Ne jättävät ruokaillessaan verijälkiä lakanoihin.
- Laajemmasta esiintymästä kertovat tummat ulostepisteet lakanoissa, patjassa tai sängyn jaloissa.
- Seinäluteen munat ovat valkoisia ja läpikuultavia. Kasvaessaan lutikka luo nahkansa 5-6 kertaa. Tyhjät kuoret ovat vaaleanruskeita.
- Ihmistä purressaan lutikat hakeutuvat käsiin, kaulaan ja jalkoihin. Puremajäljet ovat yksilöllisiä.
- Lutikat eivät levitä tautteja, mutta saattavat aiheuttaa allergisen reaktion.

LÄHTEET: RAKSYSTEMS ANTICIMEX, HELSINGIN KAUPUNGIN YMPÄRISTÖKESKUS

EPÄILETKÖ LUTIKOITA? TARKISTA AINAKIN NÄMÄ.

SHUTTERSTOCK

Aikuinen lutikka on 5-8 mm pitkä, litteä, ruskea ja siivetön.

JOS LUTIKAT ISKEVÄT

- Älä poista mitään huoneesta, lukitse ovi äläkä päästä ketään sisään.
- Ota yhteys isännöitsijään, joka huolehtii torjunnasta.
- Jos epäilet vaikkapa matkalaukun sisältävän salamatkustajia, voit niitä torjua kuumalla tai kylmällä. Esineet ja tekstiilit, jotka kestävät lämpökäsittelyä, voi viedä saunaan pariiksi tunniksi (löylyä heittämättä). Lämpöä pitäisi olla 70-80 astetta. Pakkasessa Lude kuolee tunnissa -18 asteessa ja kahdessa tunnissa -17 asteessa. Vuodevaatteet voi pestä 60 asteessa tai käyttää kuivausrummussa.

LÄHTEET: RAKSYSTEMS ANTICIMEX, HELSINGIN KAUPUNGIN YMPÄRISTÖKESKUS

Ei mikään yhden yön suhde

KOMMENTTI VASTA VUOTTA aiemmin olin huoletta heittänyt huulta luteiden piinaamista opiskelijabokseista. Siis pizzalaatikoissa uiskentelevista kaatopaikoista, joiden asukkaat kävivät suihkussa silloin kuin muistivat. Eihän nyt minun asunnossani. Sotkuista saa olla, muttei sentään likaista, totesin jynssätessäni pinttyneitä lattialistoja opiskelija-asunnossa Espoon Otaniemiessä. Kun eräänä sateisena yönä havaitsin verta imevän loisen omassa pedissäni, paikoista pyhimmässä, tunteet vaihtelivat kauhusta ja järkytyksestä vihaan. Seuraavan kahden viikon aikana ahmin tietoa ahkerammin kuin yliopistolla ikinä. Samalla koko kuvio alkoi valjeta. Käytävällä vastaan kävelleet "remonttimiehet" olivatkin myrkyttäjiä. Lääkäriässä lasinsiruksi epäilty turpoama olikin allergiainen shokki. Kuukauden päivät allergialääkkeillä hoidettu kutina olikin lutikoiden puremien aiheuttama. Tavaraa lensi jätelavalle arviolta viidensadan euron edestä. Loput pakkasin jätesäkkeihin ja saunotin. Mitä jos asiasta oltaisiin tiedotettu meille asukkaille? Jos postiluukkuamme oltaisiin jaettu asiasta lappu, tai ilmoitustaululle jätetty lomake? Ennen tapahtumien alkua en tiennyt luteista juuri mitään, enkä siksi niitä osannut epäilläkään. Ensi kerralla osaan.

Hinni Hirvonen

Onnelliset valittajat

Eräs nepalilainen ystäväni elää nyt hyvin erilaista elämää kuin minä. Lähikuukausina hänen pitäisi etsiä siskolleen sopiva aviomies ja lainata puuttuvat viisi miljoonaa rupiaa (noin 37 000 euroa) siskon häitä varten. Lisäksi pienellä palkalla pitäisi ruokkia kolmea sukupolvea.

Vietin viime kesän lähes kokonaan Nepalissa. Vetäytyminen vieraaseen kulttuuriin auttoi näkemään Suomen hieman uudessa valossa. Elokuun lopussa ymmärsin palaavani kotimaahan, jossa lähes kaikki on hyvin. Suomi listataan usein yhdeksi maailman onnellisimmista maista – ja syystä.

Suomalaisten itsensä on vain vaikea uskoa omaa hyväosaisuuttaan. Haluamme ajatella, että jostakin löytyy onnellisten ihmisten Shangri-La, jossa asiat ovat paremmin ja ihmiset jatkuvasti iloisia. Väitän, ettei sellaista paikkaa ole. Ei, ei edes Kauniaisissa. Kukaan ei voi olla jatkuvasti onnellinen, vaan tunnetilan vaihtelut laidasta laitaan ovat tuttuja kaikille maailman ihmisille varallisuudesta ja koti- maasta riippumatta.

JOS TOIVOA paremmasta ei ole, voisimme opetella nauttimaan siitä mitä meillä on. Avainsana ei ole onnellisuus, vaan tyytyväisyys. Massaluennot voivat olla tylsiä, kaamos masentavaa ja joulustressi sitä itseään, mutta joskus kannattaa hyväksyä elämä sellaisena kuin se on. Ja jos et aio muuten muuttaa tilannetta, niin mieti useamman kerran ennen kuin alat valittaa.

Tyhjänpäiväinen valittaminen on suunnilleen pahinta, mitä suomalaisella kulttuurilla on tarjota. Tarpeeton kitinä harvemmin tuo märehitijälle helpotusta, vaan levittää vain pahaa oloa eteenpäin. Vaikka mielestäsi joku henkilö olisi täysi mulkero, voit miettiä onko mielipiteesi jakamisen arvoisen. Jokuhan saattaa vahingossa vaikka uskoa sinua.

Valittamisen tarpeellisuutta voi miettiä seurausten kautta. Voiko ryöpytyksestäsi seurata mitään hyvää? Toki ongelmista avautumalla voi saada tukea ja helpottaa oloa, mutta lumisateen kiroaminen tuskin parantaa keliä. Jos keksit valituksellesi vain negatiivisia tai neutraaleja vaikutuksia, voit miettiä olisiko järkevämpää olla hiljaa.

VAIKEUKSISTA HUOLIMATTA ystäväni vaikuttaa melko tyytyväiseltä. Hän voisi lähteä muutamaksi vuodeksi Eurooppaan töihin ratkaistakseen rahahuolensa, mutta perheen hylkääminen Nepaliin toisi mukanaan uusia ongelmia. Nykyinen elämä on murheineenkin riittävän hyvä.

Arimo Kerkelä

JOS TOIVOA PAREMMASTA EI OLE, VOISIMME OPETELLA NAUTTIMAAN SIITÄ MITÄ MEILLÄ ON.

Power napping for China

Waking up on an unfamiliar sofa at 2PM – must've been quite a night, right? Actually, no. I just took a nap on the most comfy sofa I've found in China so far, and it's in the library of my exchange locale, Beijing Foreign Studies University (BFSU).

So why am I napping in the library? Studying Chinese here means that on a couple of days a week I have to get up before 7AM to get to class in time.

In Finland, sleeping in the library would be out of question. In Jyväskylä, you find the lively chatter at computer desks while a few feet away you hear the babble of speech communication majors doing their groupwork. Not to mention Libri full of humanists jingling their coffee cups.

There's none of such noise here. There's no coffee shop or a single sign of loud groups working on their presentation.

I'm not alone in my sleeping habits, either: students dozing on couches is quite common, though a much more usual sight is the Chinese snoozing over their desks and books.

ALL OF this brings us to a broader observation about studying in China. The often-heard stereotype of the obsessed Asian students seems to be at least partly true. You don't see locals collaborating on presentations or pairwork, they sit at their desks reading and taking notes.

Of course there are "posers" just texting and watching movies on their laptops, but the mold is the same: everybody does their own thing, no collaboration, hardly any communication either.

I asked my Chinese friend about my observations. He recognized them, having studied a lot in a more group-oriented manner during his exchange year. The reason, as he explained it, relates to two things: the huge population and the fact that exams are very important in China.

The only easy way to evaluate a huge mass of students is standardized tests. Teamwork skills rarely score you points in those. That's why teachers are teaching and students are studying the exam, not the subject as a whole. Hence the lonely book-oriented approach in libraries, hence the silence and the perfect conditions for naps.

"We tell the teachers we should learn from the Western style of education, but the change is slow", my friend said. The current way of education here hardly prepares students for the working life, where teams are bound to be formed.

I CAN understand my friend's pessimism. Changing structures is hard, and by the time it happens I most likely won't be around to be awoken by the noise of local students adjusting to the new group-oriented curriculum.

Niko Vartiainen

EVERYBODY DOES THEIR OWN THING, NO COLLABORATION.

MORE IN ENGLISH:

● Problems with the student cards continue
JYLKKARI.FI

text **Minna Tainen**

Survival kit for Christmas season in Finland

WINTER WONDERLAND. Jylkkäri has gathered a checklist for what to take into account when planning your holidays in Finland.

TRAVELING: So most of Finland is on the go around Christmas time. This means that if you intend to travel by train, your ride is not only very likely late due to snow/wind/rain/any kind of weather, but also booked out far before your date of travel. If you are traveling with pets, you might already be too late.

So book your ticket well in advance or go by bus.

In any case, be prepared to end up sweating shoulder to shoulder with hundreds of other people and their children and pets. Ear plugs are recommended because of the annoying jingle tones ringing on just about every cell phone around you, and as you know, the Finns have plenty of cell phones.

GROCERY SHOPPING: To be done well in advance, also. Many shops are closed on Christmas day, Boxing day, the first of January and on Epiphany.

On the 24th of December, you had better do your shopping before noon. This is when you might with equal probability find either great discounts or empty shelves. Recommendable for the not-so-picky.

Small shops have more flexible opening hours than the big ones, so if your favourite Prisma is closed, you might

want to check the Siwas and Sales nearby.

Alkos, however, have no flexible opening hours. Ever. So stock up.

Also take note that the discomforts waiting for you in the shops on days immediately before the holidays match those in the public transport system, plus there are plenty of kids screaming for the chocolate that's blocking the already full isles in the shops.

If you like ham, though, it might be worth the agony to go to a store on Boxing day; the huge ones tend to be on sale then and Finns are often too stuffed to even think about buying them.

PARTYING: On Christmas eve, most people stay with their families and concentrate on the food. But on Christmas day and Boxing day it's time for the drinks again. This is when the young adults who return to their childhood village once a year gather in the local bars they used to sneak into as minors. All are merry and mingling might get you a bunch of new friends.

CHRISTMAS IN JYVÄSKYLÄ: If you plan on staying in Jyväskylä and don't really know what to do on Christmas eve, Kortepohja might be the place to go. Every year, IDESCO and the Student Union gather a group to plan an international Christmas celebration. In previous years, the party has taken place in Lillukka, Kortepohja, and that seems to be the location also this year.

LAPPI. Olen odotellut, että se tulisi. Jysähtäisi päälle ja pimentäisi maailman. Nuorgamiin se on radiouutisten mukaan jo saapunut. Täällä valta on valoilla. Auringon pistävänkirkkaalla vaakasuoralla kajolla, purppuralla ja violetilla, sinisellä ja keltaisella. Silmiinsattuvan vihreillä ja punaisilla välkevaloilla. Missä on kaamos?

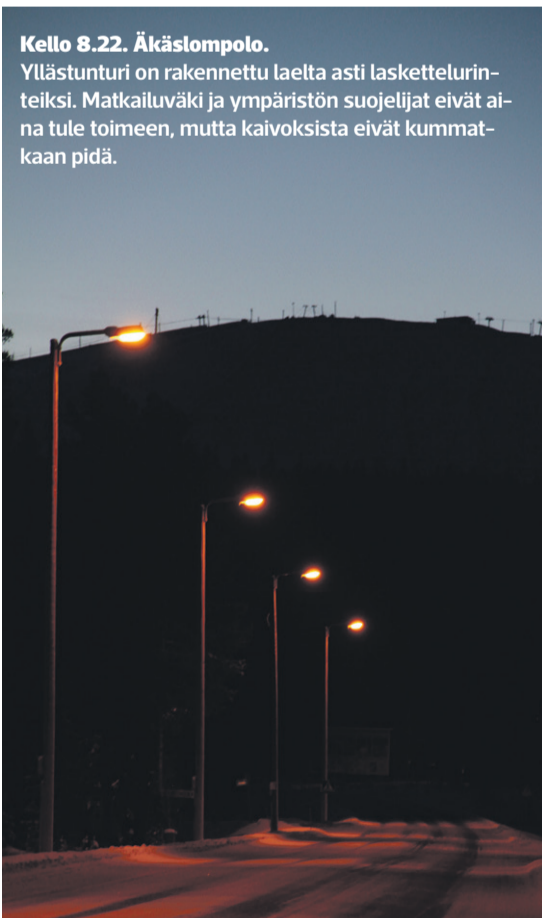
teksti ja kuvat **Milla Salo**, Kolari

VUODEN VALOISIN AIKA

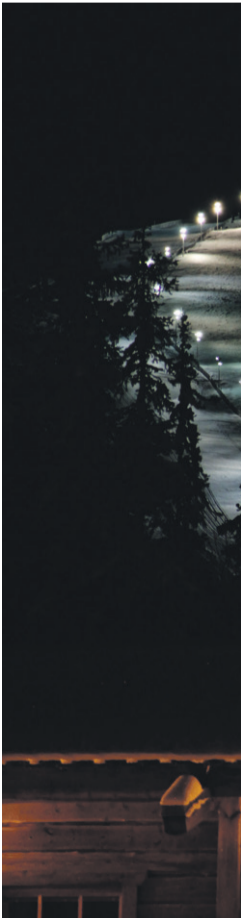
Kello 7.29. Kolarin kirkonkylä. "Jaa, son naapuri ottanu lopputilin", Sakari Lipponen ihmettelee, kun Kolarin kaivosta suunnitteleva Northland Mines ja sen toimitusjohtaja Jukka Jokela pomppaavat silmille etusivulta. Ensihoitoyrittäjä Lipposen aamu alkaa aina samoin: Lapin Kansa, kuppi kahvia ja kaksi leipää. Miten kaamosaika, vaikuttaako se sinuun? "Mie olen niinkö melankhoolinen, en nyt aivan masentunut, mutta kuitenkin. Mutta eihän tämä ennää ole kaamosa, ko on lumi maassa."

Kello 8.22. Äkäslompolo. Yllästunturi on rakennettu laelta asti laskettelurinteiksi. Matkailuväki ja ympäristön suojelijat eivät aina tule toimeen, mutta kaivoksista eivät kummitkaan pidä.

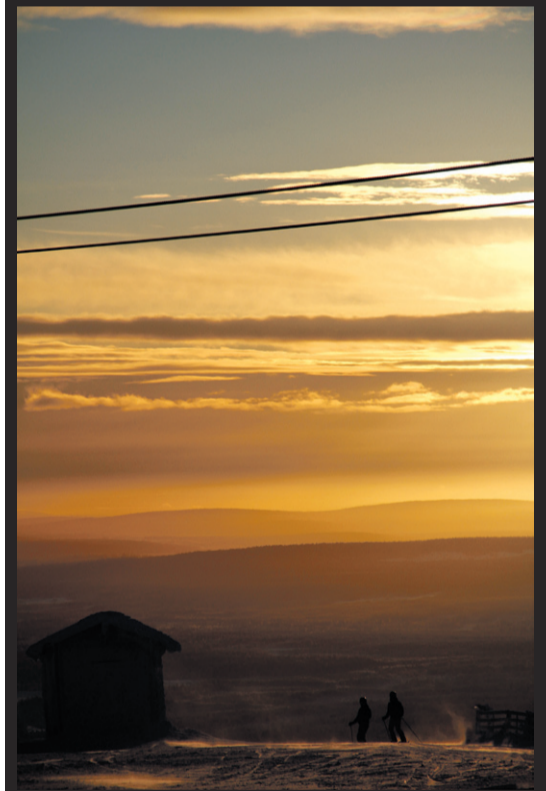

Kello 14.57. Äkäslompolo. Matkailuyrittäjät ovat kauhuissaan. Eikö mikään voi estää rauta-kulta-kupari-kaivosta tulemasta muutaman kilometrin päähän Yllästunturista? Se pilaa tunturin, maiseman, maineen, ladut, vedet ja vie turistit. Aivan varmasti. Me elämme tästä. Meillä on tässä kaikki kiinni, matkailuyrittäjät vetoavat kunnan ja yrittäjien aamukahveilla Luontokeskus Kellokkaassa. Maisema seisoo ryhti suorana, vähät välittää sitä uhkaavista vaaroista.

Kello 8.33. Kolarin kirkonkylä. "Siinä parkkipaikka oli yhtenä aamuna valkea rekka. Se se ajo opasteen kumhoon, niin mie kuulin", palopäällikkö Esa Tapojärvi aprikoi. Kolme viikkoa myöhemmin valtatie risteyksessä nököttää yhä surullisesti vääntynyt kyltti. Uusi on tilattu, ja olisi pitänyt tullakin jo, tienpidosta vastaavalta NCC:ltä luvataan. Ehkä jouluksi.

Kello 10.40-11.26. Ylästunturin huippu. Pilvi nielaisee sisäänsä puolesta välissä tunturirinnettä. Talven ensimmäiset laskettelijat on juuri lähetetty gondolihissillä ylämäkeen. Tuulen tuiskuttamaa lunta lapioidaan pois rinteenkuluttajien askeleiden alta. Hirsipörylä Kammi heräilee talven kaakaonmyyntikauteensa. Aitoja pystytetään. Rinne suljettu – kyltit nököttävät siellä täällä. Sumu antaa periksi.

Kello 11.37. Kolarin Työväentalo. "Joulupukki, tule käymään meidän teltassa", joulumyyjäsenten makkaragrillillä päivystävät partiolaiset pyytävät. Kamiina humisee ja lämmittää kirpeässä pakkasessa jähmettyneitä sormia. Missäs te olette käyneet retkellä, Pukki kyselee Veera Lapinniementä, Nea Palosaarelta ja Kirsti Siitoselta.

Kello 11.06. Kolarin kirkonkylä. Ensimmäinen kunnon pakkasaamu riuhtoo nenää. Aurinko paistaa matalalta, mutta ei anna periksi. Koivunoksat kukkivat auringonhelmiä.

Kello 15.26. Rautuvaara. Valot vaihtavat vahtivuoroa.

Kello 15.35. Saarenpudas. Räikeät jouluvalot terveivät mökkitiellä. Mummun keittiössä ei näy valoa. Alhaalla Tornion-Muonionjoen rannassa päivän viimeiset auringonsäteet kutkuttavat hankea. Orrelle kesällä jääneet vihdat pääsevät saunomaan.

Milla Salo on Jyväskylässä opiskellut Luoteis-Lappi -lehden toimittaja. Hän kuvasi Jylkkärille kaamoksen odottelua asuinpakkakunnallaan Kolarissa.

teksti **Suvi-Tuulia Nykänen** kuva **Tatu Onkalo**

JYyn uusi hallitus viettää loppuvuoden perehtyen ylioppilaskunnan eri sektoreihin. Kuvasta ja haastattelusta puuttuu Silja Silvasti, joka ei ollut mukana perehdytysviikolla.

VALINNAT. Esittelemme Jyväskylän ylioppilaskunnan hallituksen vuodelle 2014. Kysyimme jokaiselta, mitä he haluavat saada oman vuotensa aikana aikaan.

Uusi hallitus haluaa näkyä kaikkialla

1 JENNA ANTONEN, 23 vuotta, 4. vuoden laskentatoimen opiskelija. P&D.

Hallituksen puheenjohtaja

”Meillä on upea hallitus, joka on täynnä osaavia ihmisiä. Heillä on konkreettisia ja onneksi myös realistisia tavoitteita, joten minun tehtäväni on kannustaa ja motivoida heitä työssään. Ohjaan ja pidän rumban käynnissä avoimen ja keskustelemaan ilmapiirin kautta. Sellainen tunne meillä oli viime vuonna, ja uskon, että sama jatkuu myös tänä vuonna.”

2 NOORA LUUKKA, 21 vuotta, 2. vuoden valtio-opin opiskelija. Demariopiskelijat.

Hallituksen varapuheenjohtaja, työelämä ja kuntapolitiikka

”Työelämäsektori on ensi kertaa hallituksessa, joten haluan vuoden aikana luoda sille hyvät puitteet. Kuntapolitiikkaa hoidamme yhdessä Veeran kanssa, ja meillä molemmilla on siitä onneksi kokemusta. Tavoitteemme on, että JYY olisi myös kaupungin näkökulmasta uskottava toimija eikä vain sivusta huutelija.”

3 TAIMO HALME, 21 vuotta, 3. vuoden suomen kielen opiskelija. YK-edari.

Korkeakoulupolitiikka ja viestintä

”Haluan kiinnittää huomiota opetuksen laatuun, sillä se vaikuttaa myös yliopiston rahoitukseen. Joissain pai-

koissa se laatu kun on mitä on. Myös kurssien palautejärjestelmään on kiinnitettävä huomiota, sillä se ei saa olla pakkopullaa tai mikään rasti ruutuun-kaavake, joka ei toimi. Viestinnän puolella haluan ainakin tuoda kopo-asiat paremmin opiskelijoiden tietoon.”

4 HANNA TOPPI, 24 vuotta, 5. vuoden romaanisen filologian opiskelija. Keskustaopiskelijat.

Kehitysyhteistyö, ympäristö ja kansainväliset asiat

”Kehy-puolella täytyy miettiä uusia polkuja rahoitukseen, sillä Ilokiven remontin myötä Intian tukirahat vähentyvät huomattavasti. Ympäristöpuolella taas toivon, että kaikilla järjestöillä olisi pian omat ympäristövastaavansa ja he tekisivät myös yhteistyötä keskenään. Kansainvälisissä asioissa haluaisin tuoda yo-kunnan lähemmäksi ulkomaalaisia opiskelijoita, ja aion olla siksi myös itse mukana esimerkiksi infoissa kertomassa, mikä me olemme. Tavoitteena on myös luoda kv-opiskelijälähettiläitä innokkaista kv-ihmisistä.

5 IIRO KORHONEN, 23 vuotta, 4. vuoden psykologian ja 3. vuoden laskentatoimen opiskelija. P&D.

Järjestöt, tutorkoulutus ja yritysyritys

”Haluaamme Selman kanssa tukea ainejärjestöjä sekä kannustaa heitä esimerkiksi yritysyritykseen. Aiomme myös kouluttaa aktiiveja siihen, miten hankitaan yhteistyökumppaneita. Tu-

tor-koulutuksen on tulevaisuudessakin oltava motivoiva ja valmennettava tulevaan syksyyn. Minulle tärkeä homma on myös vuosijuhlien yhteistyökumppaneiden hankinta.”

6 VEERA YLIMAUNU, 21 vuotta, 3. vuoden valtio-opin opiskelija. Kookomusopiskelijat.

Sosiaalipolitiikka, ylioppilaskylä ja kuntapolitiikka

”Kuntapolitiikassa haluamme Nooran kanssa yhtenäistää toimintamallit kaupunkiin päin niin, ettei kaikkea tarvitse joka vuosi aloittaa aina alusta. Kylä on mielenkiintoinen sektori, koska siellä on tulossa isoja rakennushankkeita, ja asumispoliittinen linjaperikin lähtee pian edustajistolle. Sopotuolella haluamme Siljan kanssa etsiä JYYstä ja SYListä ne paikat, joissa asioihin voi oikeasti vaikuttaa.”

7 TANELI TULKKI, 24 vuotta, 1. vuoden kulttuuripolitiikan maisteriohjelman opiskelija. Jyviva.

Jylkkäri, kulttuuri ja Kampus Kustannus

”Jylkkäri on säilyttävä ja monipuolinen julkaisumuoto eli printti ja netti, sekä seurata sen uudistunutta mainosmyyntiä. Kampus Kustannuksen puolella tärkeimpiä projekteja ovat JYyn 80-vuotisjulkaisu ja uuden julkaisutoimikunnan perehdyttäminen. Kulttuuripuolelta taas voisi mainita vuosijuhlien järjestämisen, ylioppilaskuntien keskuudessa ainutlaatui-

sen Kampus Kinon säilyttämisen sekä sen laulukirjan. Ehkä JYyn oma laulukirja voisi vihdoin valmistua.

8 SELMA VIDGREN, 24 vuotta, 4. vuoden johtamisen opiskelija. Jyviva.

Järjestöt ja talous

”Koulutuksen lisäksi aiomme järjestösektorilla järjestää Iiron kanssa tapahtumia, joissa voisimme innostaa aktiiveja toimintaansa. Huomiota aiomme kiinnittää myös harrastusjärjestöihin. Talouspuolella haluan käydä avointa keskustelua edustajiston kanssa esimerkiksi muutoksista, joita Ilokiven korjaaminen ja mahdollinen DDR:n purkaminen ylioppilaskunnan talouteen tuo.”

9 JANI KYKKÄNEN, 26 vuotta, 4. vuoden yhteiskuntapolitiikan opiskelija. Demariopiskelijat.

Korkeakoulupolitiikka ja kampuskehitys

”Ensimmäinen tärkeä juttu on uudet halledit (yliopiston hallinnon opiskelijaedustajat), jotka valittiin juuri tehtäviinsä. Kampuksen kehittämisessä taas täytyy seurata esimerkiksi Ruusu- puiston ja Mattilanniemen uudisrakentamista. Haluaisin tuoda kampuksen lähemmäksi opiskelijoita esimerkiksi ainejärjestötilojen muodossa.”

SILJA SILVASTI, 21 vuotta, 2. vuoden sosiaalipolitiikan opiskelija. Keskustaopiskelijat. Sosiaalipolitiikka ja liikunta

Menot

"HE-MAN SINÄNSÄ EI MERKITSE MEILLE MITÄÄN, MUTTA SKELETORIN PAHUUS JA JUONIKKUUS ON TEHNYT MEIHIN LÄHEMÄTTÖMÄN VAIKUTUKSEN JA INSPIROI MEITÄ JOKAPÄIVÄISESSÄ ELÄMÄSSÄMME."

Skeletorfestin järjestäjä Niko Keikkala.

HYVÄÄ JOULUA, onnellista uutta vuotta ja voimia pyrkimyksissä tipattomaan tammikuuhun, kuntoremonttiin, dieettiin, ahkerampaan opiskeluun ja parempaan ihmisyyteen!

tekstit **Menot-setä**

18.12. RENTUKKA

SKELETOR oli ja ikuisesti on 1980-luvun poikien suosikkifiguurisarjan, eli Heman-ukkojen pääpahis. Rentukan Skeletorfestissä esiintyy neljä hc:hen, noiseen, metalliin, tummaan stadion-indiehen tai muuhun pahuuteen kallellaan olevaa yhtyettä: Gardeners Of Gethsemane, Sir Nigel Fungus, Alchemaster's Apprentice ja Typeface.

Skeletorfestin takapirut: Niko Keikkala (vas.), Rikard Penttinen ja Jani Kiiveri. Takana irvistelee Juho Oikari.

19.12. KAUPUNGINKIRKKO

MENIVÄTKÖ Seminaarinmäen ja Kaupunginkirkon kauden nimet joululaulut menivät ohii? Eipä hätää, vielä ehtii kolmannella kotimaisella mukaan Christmas Carolseja mukana laulamaan. Muitakin vaihtoehtoja on, Jyväskylän seurakunnan nettisivuilta ne näkee.

21.12. PUB KATSE

JOS joku ei sitä vielä tiennyt, niin Rockin SM-ki-sat voitti tänä vuonna jyväskyläläinen Katutaiteilija. Vuodesta 2009 toiminut yhtye uskoo suomen kieleen ja kitaraiseen soundiin ja on julkaissut 2 EP:tä: Päihtymyskuplia (2013) ja Kantapään kautta (2010). Katseen keikalla Katutaiteilijan kanssa soittaa tamperelainen, "melko dramaattisen rajatilarockin lähetteläs" Raavittu.

ESA JUHANA

Katutaiteilijan lyyrisestä kyvystä todistaa esimerkiksi se, että yhtyeellä on kappale nimeltä Köyhän miehen vapaus.

14.1. SYNERGIA-AREENA

JYP ja sen pääyhteistyökumppani, henkilöstöpalveluyritys VMP tarjoavat opiskelijoille mahdollisuuden päästä ilmaiseksi JYP-SaiPa -peliin ja voittaa kaikenlaisia palkintoja. Ehdot ovat: kokoa oma haalariryhmäsi ja ilmottaudu ennakkoon mukaan bailuihin. Jälkipelit ovat ravintoloissa Revolution ja Bra. VMP:n nettisivuilta löytyy lisätietoa.

Nyt tehdään historiaa, sillä Olli Lindholm on ensimmäisellä kirkkokiertueellaan.

18.12. KUOKKALAN KIRKKO

Yön valoisa puoli

"MINULLA ON ollut 2000-luvun ajan halu kehittää Yö-yhtyettä orkesteriksi, joka voi esiintyä konserteissa, jäähalleissa tai vaikkapa markkinoilla. Ainoa paikka, minne Yötä ei voi viedä, on kirkko, mutta kirkon tunnelman halusin kokea, kertoi Yö-yhtyeen keulakuva **Olli Lindholm** marraskuussa julkaistua Minun jouluni -joululevyä markkinooidessaan.

Ensin olin että ei helvetti, sitten olin että miksi ei. Olli Lindholmia tuskin voidaan syyttää rehellisyyden puutteesta tulkitsijana. Kuokkalan kirkko on sitäpaitsi moderniksi pyhätköksi kaunis paikka. Jos herkistyy mielellään joululaulukonsertissa, niin ehkä tämä olisi se tilaisuus, johon kannattaa tarttua. Miksipä ei?

On toki myös vaihtoehtoja: "viime vuosien suosituin

PIMEYDESTÄ PIMEYTTÄ VASTAAN JA VALOA PÄIN.

jouluartisti", sopraano **Tarja Turunen** konsertoi perjantaina 20.12. Taulumäen kirkossa. Turusta säestävässä Harus-orkesterissa kuullaan nimenomaan sen kuuluisan eturivin muusikoita **Marzi Nymanista** lähtien, **Markku Krohnin** ja **Kalevi Kiviniemen** johdolla.

Tähän väliin puikkaa remuavasta poikamiehestä hengellisten laulujen tulkitsijaksi matkan käynyt **Samuli Edelmann**, joka esiintyy torstaina 19.12. Huhtasuon kirkossa.

Ei voi mitään, on joululaulujen aika. Aika tuntea esi-isien ja -äitien sielujen kosketus, käydä jälleen läpi omat joulutraumansa ja miettiä "mitä joulu merkitsee minulle?".

Pimeydestä pimeyttä vastaan ja valoa päin.

TIINA PEITSAMO

22.1. KAUPUNGINTEATTERI

NO niinpä tietysti. Jyväskylä Sinfonian konsertissa Nimeni on Ahola, **Jarkko Ahola** kuullaan Teräsbetoniin laulajana parhaiten tunnetun Jarkko Aholan versioita Queenin ja **Tom Jonesin** biiseistä, tunnusmelodioita James Bond-elokuvista sekä hivenen My Way:takin rouheina sinfoniaorkesterisovituksina.

Säkällä kuullaan myös joku joululaulu, sillä Aholan Ave Maria -joululevy möi hiljattain platinaa.

25.1. YLÄ-RUTH

SANOKAA, MITÄ sanotte, mutta **Kari Peitsamo** on lähempänä Jumalaa kuin useimmat meistä. Tiettävästi Kari Peitsamo on tehnyt 53 studioalbumia sekä yhden livelevyn. Keikkoja on takana viimeisten laskujen mukaan noin miljoona.

Sitä paitsi tämä mies, joka tekee ihan minkä tahansa laulun ihan mistä tahansa ihan milloin tahansa, esittää sen missä tahansa ja levyttää ihan miten tahtoo, on myös hauska seuramies ja opiskelee teologiaa, joten hänen kanssaan voi vaikkapa keskustella sivistyneesti siitä, mitä jumaluus on.

Mannisen ja Felixin asuintalossa on runsaasti tilaa kaikille asukkaille.

ASUMINEN. Omakotitalo-kommuunissa asuva voi joutua putsamaan rännejä ja hoitamaan puutarhaa. Yhteisasumisessa viehättävät runsas tila ja yhteisöllisyys.

teksti **Heli Narinen** ja **Christina Boman** kuvat **Christina Boman**

Eläköön kommuunismi!

Kaikki osallistuvat kotitöihin, mutta varsinaiselle työnjaolle ei ole ollut tarvetta.

Porraskäytävä johdattaa suuren, kaksikerroksisen omakotitalon yläkertaan. Eteisen lattialta löytyy hämmästyttävä määrä kenkärejä. Käytävän seinällä keikkuu muistitaulu merkintöineen.

Voisi kuvitella, että olemme eksyneet leirikouluun. Mutta me emme ole vierailulla leirikoulussa, vaan kolmen opiskelijatyön asuttamassa kommuunissa.

Minttu Mannisen ja **Julia Felixin** asumismuoto poikkeaa perinteisestä soluasumisesta siten, että

kerrostalokolmion sijaan heidät löytää kolmen hengen kommuunista keskeltä idyllistä omakotitaloaluetta Mattilanpellolla.

Ranskasta Suomeen vaihto-opiskelijaksi matkannut Felix tahtoi kimppa-asumisen myötä oppia tuntemaan paikallisia tapoja ja uusia ihmisiä. Manninen puolestaan päätyi kommuuniin sen edullisen hinnan vuoksi - hän tahtoi saada matkaraaha säästöön ensi kevään vaihtoa varten.

Mannisen ja Felixin vuokrat määrittivät huoneen

koon mukaan, mutta yhteensä summat jäävät joka tapauksessa hädän tuskin pienen opiskelijajaksion vuokran tasolle. Molemmat kuluttavat asumiseen vain reilut pari sataa euroa kuukaudessa.

EDULLISTEN KUSTANNUSTEN lisäksi omakotitalokommuuneissa houkuttelee niiden tilavuus.

Kypärämässä kommuunissa asuva **Henna Marjukka Vierimaa** tarvitsee tilaa harrastustensa vuoksi. Omakotitalossa hän saa vaivatta varastoitua kä-

JOKA KUUN 4.
KAISU SALMINEN JA ANNA NÄVERI

Suuressa keittiössä vietetään yhteistä aikaa ja jaetaan päivän kuulumiset. Kuvassa Minttu Manninen ja Julia Felix.

sityö- ja askartelumateriaalejaan.

Vierimaan ja kolmen muun henkilön asuttaman kommuunin kustannukset ovat suuremmat kuin Mannisen ja Felixin, mutta myös tilaa on huomattavasti enemmän.

”Usein ihmiset etsivät kimppa-asumiselta hyvää sijaintia parilla-kolmella sadalla eurolla. Minulle on tärkeää saada reilusti tilaa vain hieman suuremmilla, tai jopa pienemmillä kustannuksilla, kuin pienessä kaksiossa.”

Vierimaa kertoo vuokran olevan neliöltä samaa luokkaa keskiverto soluasuntojen kanssa, mutta neliöitä sen sijaan on paljon enemmän. Vuokran lisäksi Vierimaan maksettavaksi tulee kuukausittain useita kymmeniä euroja erillisiä vesi-, käyttösähkö-, jäte- ja internetkustannuksia.

KOTITÖITÄ omakotitalokommuunissa riittää. Felix ja Manninen pääsevät verrattain helpolla.

”Ainoa ohjeistus vuokraisännän puolelta on por-

taikon siivoaminen viikottain”, Manninen kertoo.

Vierimaan kommuunissa sen sijaan riittää hommia. ”Pihatyöt ja pienemmät talonhuollolliset asiat, kuten rännien puhdistus ja sulakkeiden vaihto, ovat vuokralaisten hoidettavia. Suurehossa puutarhassa hedelmäpuineen, marjapensaineen ja pienine peltoineen on hyvin paljon tekemistä läpi vuoden”, Vierimaa kuvailee.

Vierimaa on havainnut, etteivät kaikki kommuunin haluavat ole tietoisia työn määrästä.

”Monet eivät ole perillä talonhuollollisten tehtävien kuulumisesta vuokravelvoitteeseen. He eivät tajua, miksi lehdet täytyy haravoida tai miksi hiekkaa ei saa kuljettaa herkille lattiamateriaaleille.”

Vierimaa on kuullut kommuuneista, joissa asukkaat itse kyllä tykkäävät temmeltää, mutta joissa kotitöistä ei olla valmiita ottamaan vastuuta.

”Tällaiset kommuunit aiheuttavat vuokraisännille harmaita hiuksia ja pilaavat yhteisasumisen maineen”, Vierimaa harmittelee.

**KOMMUUNI-
ASUMINEN
SOPII
AVOIMELLE
JA RENNOLLE
HENKILÖLLE.**

ENNEN KOMMUUNIIN muuttamista Mannisella ja Felixillä oli sekä toiveita että pelkoja yhteisasumista kohtaan.

Osa niistä on toteutunut, osa ei.

Manninen oli huolissaan siitä, kuinka useampi nainen tulee toimeen saman katon alla

ja miten kylpyhuonevuorot saadaan jaettua.

Pelot osoittautuivat turhiksi. Odotukset hyvästä seurasta ja hauskoista juhlista sen sijaan kyllä toteutuivat.

Felix on myös päässyt kurkistamaan suomalaisiin elämäntapoihin.

”Ranskassa meillä on tapana myös kimppakämpissä syödä yhdessä, kuin perheen tavoin”, Felix kertoo.

Suomalaisessa kommuunissa kukin ruokailee kuitenkin omia aikojaan. Yhteisestä ajanvietosta ja jopa pienen perheen omaisista sidoksista ei sen sijaan ole ollut puutetta.

”Kämpisten kanssa muodostuu yllättävän vahva yhteys, vaikkei se jatkuisi enää pois muuttamisen jälkeen.”

KOMMUUNEJA LÖYTYY siis moneen makuun. Mutta sopiiko asumismuoto kaikille?

”Kommuuniasuminen sopii avoimelle ja rennolle henkilölle - ei ehkä sellaiselle, joka tykkää olla paljon omissa oloissaan”, Felix pohtii.

Myös Vierimaa suosittelee kommuuniasumista yhteisestä puuhastelusta pitäville, jotka kaipaavat vaihtoehtoa yksin asumiselle. Hän painottaa kuitenkin, että kyky ottaa vastuuta on kommuuniasumisessa erityisen tärkeää.

PASKA KOTISEUTU

ERI PAIKKAKUNNILTA TULEVAT OPISKELIJAT HAUKKUVAT KOTIKUNTANSA OMALLA MURTEELLAAN.

Mie oon Kitteeltä, kahella ja puolella teellä

”**NYT ON** ihan liijjan monta hommoo piällekkäin,” tokas meijän koulun talkkari kiirreessä. Muuten ukkoloijien mailapelit säätetään pesäpallokentälle, Kitteellä kun pelataan pesistä.

Minnuu ei se pesis koskaan sytyttänä, nii pelasin sitte lapsuuden tetristä pihassa eli kotona. Nuapurin skinipojat notku ekopisteellä, nii ei paljon ollu ulos assiita. Ruapustivat nimesäkkii siihe roskakatokseen, joka nykysei seisoo töröttää tyhjillään. Ostakkee joku pois, se on myönnissä.

Nightwishkii, siis Naitvissi on Kitteeltä. Semmosta hevimussiikkia, eihä sitä aluks kukkaa ymmärtänä. Nykysi se on kuitenkin sen verran hyvin pärjänä, että jokkain halluu Naitvissin keikalle. Siellä ne sitte Ossuuspankinnii pankkineijit istuu yleisössä piä kenossa. Piä se on kenossa monella muutennii, kylä ku tunnettaan ponti-

kasta. Miun ekalla työpaikalla ol esillä iha oikkee pontikkapannu.

Jos ei halluu istuu vuan pihassa, nii voi kyllauttaa kaverille ”Lähetäänkö kylälle?” Pojilla pittää olla mopo, sillä ne sitte aijaa iestakasin Hutsin ja liikenneympyrän välillä. Tyttöloillä on suhe johonnii miespuoliseen ajokortin haltijiaan, nii ne sitte istuu kyyvissä sitä sammoo välillä. Eikä se mennoo haitto, vaikka tyttö oissii vuan 14-vuotias. Voi sitä silti emännäks kuhtuu.

Kuppiisessa eli paikallisessa marketissa ku tappaa immeisiä, nii kyselevät kenen tyttöloitä oot. Miun vanhempia kukkaan ei tunne, nii siihe se jutun juur loppuu. Lähin sitte pois, enkä kaippoo takasi. Mualimalle lähtemistäkkään ne ei voi ymmärtää. Toisaalta, mitä sitä lähemmään, ku Kitteeltä hä löytyy sitä monenlaista hommoo.

Kaisu Salminen

teksti **Anniina Meronen**

PÖYTÄLAATIKOSTA PÄIVÄNVALOON

UNELMA. Miten kaunokirjallinen teksti tai sarjakuva saadaan pöytälaatikosta kansien väliin? Miten kustannustoimittajaa tulee lähestyä, jotta saisi tekstinsä julki? Mitä materiaalista vaaditaan? Kysymme vinkkejä kaunokirjojen, sarjakuvien ja tietokirjojen kustantajilta.

KAUNOKIRJALLISUUS: OMALEIMAINEN TYILI RATKAISEE

KAUNOKIRJALLISEN TEOKSEN julkaistuksi saaminen ei ole helppo juttu. Tammen kustannustoimittaja **Anne Ilves** kertoo, että kustantamoon lähetetään vuosittain miltei tuhat käsikirjoitusta. Niitä käy läpi kaksi kustannustoimittajaa ja kustannuspäällikkö.

Tammi vastaanottaa käsikirjoituksensa pääosin printtimuodossa. Kaikkia tekstejä luetaan, mutta tuomio voi tulla pikaisesti. Lähetetyn tekstin tulisi siis olla mahdollisimman pitkälle hiottu.

”Harjaantunut silmä näkee melko äkkiä, kannattaako käsikirjoituksen kanssa viettää enemmänkin aikaa”, Ilves kertoo.

Ilvesen mukaan kirjoittaja ei hyödy juurikaan suhteista tai nimekkäiden tekijöiden suosituksista – tärkeämpää on omaleimainen kaunokirjallinen tyyli.

KÄSIKIRJOITUKSEN MUKANA tulisi olla myös saatekirje. Olennaisinta on, että kirjoittajan yhteystiedot on esitetty selkeästi. Jotkut kustantamot toivovat kirjoittajan myös kertovan omasta taustastaan ja luonnehtivan käsikirjoitustaan.

Ilves itse ei anna luonnehdinnoille tai vaikkapa mukaan liitettylle CV:lle paljoa painoarvoa. Hänen mielestään hyvä teksti puhuu puolestaan. Soitosta kustantamoon ei myöskään ole erityisemmin hyötyä.

”Jos mitään vastausta ei tule vaikkapa vuoteen, on tietenkin hyvä varmistaa, onko teksti tullut edes perille”, Ilves huomauttaa.

Palautetta kustantamot antavat harvoin. Sitä varten on olemassa arvostelupalveluja, kuten Nuoren Voiman Liitto, joka arvostelee tekstejä maksua vastaan.

Jos Ilves näkee kirjoittajassa paljon potentiaalia

**LYHYESTÄ
VIRSI KAUNIS,
MATERIAALI
RATKAISEE!**

tekstin heikkouksista huolimatta, hän lähettää kirjoittajalle palautetta ja jää odottamaan uutta versiota.

Hylkäystääkään ei kannata ottaa liian raskaasti.

”Jos yksi kustantaja hylkää käsikirjoituksen, ei kannata masentua vaan ottaa yhteyttä toisiin kustantamoihin. Toisaalla vastassa voi olla lukija, joka ymmärtää aivan eri tavalla sitä, mistä tekstissä on kysymys.”

SARJAKUVA: HYVÄLLE JUTULLE LÖYTYY JULKAISIJA

KUSTANNUSOSAKEHYTIÖ SAMMAKON kustantajan **Seppo Lahtisen** mukaan sarjakuvulle on helpompi löytää julkaisija kuin tasokkaallekaan kaunokirjalliseksi teokselle.

”Hyvä juttu menee varmasti jostakin läpi, sillä sarjakuvakustantamoita on Suomessa melko paljon.”

Sammakolle tarjotaan vuosittain satoja sarjakuvia. Lahtisen mukaan sähköposti on paras tapa ottaa yhteyttä kustantajaan. Soittamalla ei saa lisäpisteitä.

”Strippiensä mukaan voi laittaa lyhyen CV:n omasta sarjakuvatoiminnastaan, mutta se ei ole välttämätömyys. Lyhyestä virsi kaunis, materiaali ratkaisee!”

Lahtisen mukaan kustantamoon lähetetään paljon strippejä, joissa on ongelmana se, että kuvallisesti toimiva paketti ontuu tarinan osalta tai päinvastoin.

”Molempiin pitäisi panostaa. Suomessa sarjakuvia tehdään liian harvoin yhteistyönä niin, että kirjallisesti lahjakas henkilö keksii tarinan ja piirtämistaitoinen kuvittaa.”

TOISILTA TEKIJÖILTÄ voi oppia paljon. Lahtinen suosittelee aloittelevalle sarjakuvantekijälle sarjakuvayhdistyksen toimintaan osallistumista. Palautetta voi toki saada myös nettisarjakuvia tekemällä.

Pienellä paikkakunnalla voi olla ongelmana toiminnan vähyyttä.

”Toisaalta se kaikkein kovin juttu voi tulla jostain aivan himmeästä meiningistä peräkyliiltä. Se voi olla etukin, että tekijä kypsyy jossain Helsingin ympyröiden ulkopuolella. Persoonallinen ote huomataan.”

Kustantajia voi tavata myös sarjakuvatapahtumissa, jolloin heitä kannattaa tilaisuuden tullen nykäistä hihasta ja näyttää piirustuksiaan sekä kysellä, kannattaako yhteydenotto. Sarjakuvamaailmassa suhteista voi olla jonkin verran apua, mutta alussa nimen saaminen ottaa aikansa.

”Tärkeää tässä työssä on myös kustantajan ja teki-

jän välinen kemia. Sitä ei tietenkään voi etukäteen tietää. Kyse on luottamuksesta ja ajatusmaailmojen kohtaamisesta, kuten missä vain pitkäaikaisessa työsuhhteessa.”

TIETOKIRJALLISUUS: SUHTEILLA VOI VAKUUTTA

TIETOKIRJAA SUUNNITELTAESSA kustantamoon kannattaa ottaa yhteyttä jo ennen projektin varsinaista alkua.

”Kustantamo tarvitsee kaksi paperia: Ensinnä kuvauksen siitä, kuka kirjoittaja on ja millä oikeudella ja asiantuntemuksella hän aiheesta kirjoittaa. Toiseksi pitäisi selvittää sitä, millainen kirja tulisi olemaan, kenelle se olisi suunnattu ja mitä aihepiirejä se käsittelee – sisällysluettelon hahmotelma olisi hyvä olla”, neuvoo Jyväskylässä toimivan Atenan kustannustoimittaja **Kanerva Eskola**.

Tieto- ja kaunokirjallisuutta julkaiseva Atena vastaanottaa ideoita ja käsikirjoituksia mieluiten sähköpostilla. Eskolan mielestä kyse on kuin työnhakuprosessista, jossa on saatava työnantaja vakuutetuksi omasta yhteistyökyyvystään, pitkäjänteisyydestään ja työn järjestyksestä.

Eskolan mukaan päätökset tehdään usein papereiden perusteella. Kustantaja tahtoo varmuuden siitä, että kirjoittaja sitoutuu projektiin.

”Saatekirjeeseen ei ainakaan kannata kirjoittaa, että on valmis muokkaamaan tekstiään kustantajan

toiveiden mukaisesti. Jokaista käsikirjoitusta muokataan enemmän tai vähemmän.”

**INNOSTUNUT
KUSTANNUS-
TOIMITTAJA
ON AIKA
PITELEMÄTÖN.**

ESKOLAN MUKAAN kaunokirjallisuudessa tärkeintä on teksti itsessään. Tietokirjallisuudessa taas ratkaisee hyvä idea ja toteutustapa.

”Suhteista voi olla tekijälle hyötyä silloin, jos joku luotettava ihminen tuntee kirjoittajaehdokkaan ja osaa kertoa, millainen tyyppi on kyseessä.”

Atena antaa palautetta vain niin sanotuissa melkein-tapauksissa. Silloin kustantaja voi esimerkiksi ehdottaa tietokirjan aiheeseen toista näkökulmaa.

”Innostus lupaa aina hyvää, ja innostunut kustannustoimittaja on aika pitelemätön”, Eskola sanoo.

Aloittelevalle kirjailijalle hänellä on neuvo:

”Ennen kuin alat brändätä itseäsi kirjailijana, pidä huoli, että osaat kirjoittaa!”

Millainen oli tiesi kirjailijaksi?

PASI ILMARI JÄÄSKELÄINEN
kirjailija ja äidinkielenopettaja

”Kirjoittelin jo pienenä tarinanpätkiä äidin vanhalla kirjoituskoneella. Tosissani aloin kirjoittaa novelleja joskus parikymppisenä. Osallistuin useana vuonna Sci-fi- ja fantasianovellien kirjoituskilpailuun – se tarjosi hyvän mahdollisuuden koetella kykyjä ja 10 000 markan palkintosumma oli mukava kannustin. Deadlinen takia oli myös saatava tekstiä aikaan.

Voitin kilpailun neljästi ja novellini julkaisi Tampereen Sci-fi-seura *Portti*-lehdessään. Pärjäämisen myötä itsevarmuuteni kirjoittajana kasvoi sen verran, että aloin tehdä romaania.

Novellikokeelmaani tarjosin jo ennen vuotta 2000 jokatkuinkin kaikkialle ja tulin aina melko tyylysti hylätyksi. Like tosin ilmoitti julkaisuhalukkuudestaan sen jälkeen, kun Sci-seura oli jo julkaissut novellini myös pokkarina.

Pian aloin kirjoittaa esikoisromaaniani *Lumikko ja yhdeksän muuta*. Alun perin teksti oli näytelmä, jonka tein suomen kielen laitoksen pikkujouluihin. Laajensin ja muokkasin käsikirjoituksen romaanimuotoiseksi.

WSOY hylkäsi käsikirjoituksen ja joiltakin kustantamoilta sain palautetta. Kun jyvaskyläläinen Atena näytti vihreää valoa, en enää jäänyt odottelemaan vastauksia muilta.

Kirjan kirjoittamisessa ja muokkaamisessa kesti molemmissa noin kaksi vuotta. Lopulta sopimus syntyi ja teos ilmestyi 2006 Atenan kustantamana.”

TIINA PIILOLA
toimittaja ja kirjailija

”Esikoisteokseni lähti syntymään avoimen yliopiston kirjoittamiskurssilla, kun saimme tehtäväksemme kirjoittaa romaanin alun. Se oli ensimmäinen fiktiivinen yrittelmäni. Seuraavalle luennolle tuli *Laura Kuitunen* kustantamo Atenasta, ja hän antoi palautetta muutamalle mielestään parhaalle. Kuitunen oli sattumalta myös naapurini. Hän kehotti minua myöhemmin jatkamaan romaania.

En kuitenkaan jatkanut heti, vaan hain Teatterikorkeakouluun. Kun opiskelupaikka jäi saamatta, päätin alkaa työstää tekstiäni. Kesä 2005 kului intensiivisesti kirjoittamisen parissa ja sitten tarjosin tekstiä Atenalle. Sopimus syntyi, ja seuraavan kevään ja kesän ajan muokkasin tekstiä kustannustoimittajan palautteen pohjalta. Esikoisteokseni *Alkuvädet* ilmestyi 2006.

Esikoisromaanin tekeminen sujui ällistyttävän helposti ja nopeasti, mutta kirjoittamisen vaikeudet ovat ilmenneet myöhemmin. Esikoiseni oli niin omaelämäkerrallinen, että se syntyi kuin itsestään. Rakenteellisia seikkoja, kuten draaman kaaren kehittäminen, on pitänyt opetella myöhemmin. Kirjoittaminen on siitä hämäävää, että jokainen osaa sen jollain tapaa. Siksi voi helposti syntyä harhakuvitelma, että tekniikkaa ei tarvitse hioa.

Seuraava teokseni *Mahdollisten maailmojen paikka* julkaistiin vuonna 2010. Tällä hetkellä teen väitöskirjaa kotimaiseen kirjallisuuteen ja kirjoitan kolmatta romaaniani.”

TOMMI ANTTONEN

TOMMI ANTTONEN

Liian kilttiä?

RITUAL SMOKER: NOT TO DOMINATE, BUT TO SERVE (AROUND YOUR NECK)

”Around Your Neck -levymerkin alla julkaistu Ritual Smokerin debyytti tarjoilee runsaan puolilituntisen verran kraut-rockia, post-punkia ja psykedelialia.

Kliseitä vilisevän saatekirjeen mukaan ”levy ei avaudu hetkessä”, ja tämän voin varauksella allekirjoittaa; Helsingläisnelikon ei-täysin-krauttia-muttei-post-punk-kiakaan -tyyli liikuu levyn kuuden kappaaleen aikana tunnelmasta toiseen useaan otteeseen, mutta se kuuluisa punainen lanka hyppysissä pysyen.

Vaikka nautinkin levystä – ja huomasin palaavani useampaan otteeseen esimerkiksi päätösraita *Annihilating Pyren* pariin – olisin toivonut bändin itsensä äänittämälle ja tuottamalle kiekolle yllättävämpiä tuotannollisia ratkaisuja. Etenkin yli yhdeksän minuuttinen avausraita *Light a Torch* kärsii liian kiltistä ja perinteisestä toteutuksesta.

Ärhäköistä bassosoundeista antaisin vielä puolikkaan pisteen, mutta koska arvio vaatii kokonaisia pisteitä on lopputuloma antiiklimattainen 3/5. (Henkises- ti 3,5/5).

Ville Tikka

Ärsyttämätön joululevy

JOHANNA KURKELA: JOULUN LAULUJA (KAIKU RECORDINGS / UNIVERSAL)

”Palvelujen ammattiliiton lehden mukaan kauppojen myyjä saavat joululauluista jopa psyykkisiä oireita. He eivät ehkä ole kuunnelleet *Johanna Kurkelan* Joulun lauluja. Tältä levyllä saa nimittäin ärsyttäviä renkukuksia oikein etsimällä etsiä.

Perinteisten hengellisten joululaulujen (*Heinillä härkien kaukalon*, *Maa on niin kaunis*) lisäksi levyllä soi myös maallisempia lauluja.

Prinsessa-elokuva varten sävelletty *Prinsessalle* sopii myös joulutunnelmaan ja kaunis *Kotiin* herkistää todennäköisesti juuri silloin, kun avaa lapsuuden kotioven viimeistään aatonaaton aamuna.

Sama idea toimii *Karhuveljeni*-kappaaleessa, jonka sanoitukseen jokainen sisarellinen voi yhtyä.

Ja se ääni. Tekisi melkein mieli olla Kurkelalle kateellinen hänen heleästä ja silti voimakkaasta äänestään, mutta siihenkin hän on liian hyvä. Parempi vain kunnioittaa sitä, että joku oikeasti osaa.

Suvi-Tuulia Nykänen

Tulevaisuuden lapsisotilaat

ENDER'S GAME (WALT DISNEY STUDIOS MOTION PICTURE AB, 2013)

”Sisällöltään karsittujen kirjafilmatisointien jatkoksi saapuu *Gavin Hoodin* ohjaustyö *Ender's Game*.

Orson Scott Cardin samannimiseen romaaniin perustuva sovitus unohtaa monet alkuperäisteoksen puhutteluimmista piirteistä ja ainoastaan sivuaa sen esittämiä moraalisia kysymyksiä sodankäynnistä ja etenkin siihen kouluttautumisesta.

Toiminnalliseen keskiöön nousevatkin vaivaannuttava teinidraama ja heikosti käsikirjoitettu päähenkilö, jonka älyllinen lahjakkuus ja sisäiset demonit jäävät kat-

sojalle vieraaksi. Varsinainen toiminta on sentään teknisesti taidokasta katsottavaa ja tarjoaa elokuvan parasta vastinetta rahoille.

Lähdemateriaalista olisi kuitenkin ollut paljon parempaan.

Joonas Pikkarainen

Korskea ja koskettava Risto

RISTO: II (FONAL RECORDS)

”Uutuudellaan *Risto* on selkeästi pyrkinyt ilmaisunsa uudelleenmäärittelyyn ja onnistuu pyrkimyksissään yli kaikkien odotusten. Varsinkin sovituksellisesti sci-fi-henkinen *II* on yhtyeen monipuolisin julkaisu.

Albumin äänimaisemassa vilisevät vinksahataneet synasoundit, robotivokaalit ja omituiset hälyäänet pitävät huolen siitä, että kokonaisuus tulee kestävämpään tois-tuvaa kuuntelua. Hämyilyn vastapainoksi tarjotaan myös vähäeleisen *Vanhuksen* kaltaisia koskettavia hetkiä, jolloin levyn hienot sanoitukset pääsevät parhaiten oikeuksiinsa.

II ei sisällä turhia hetkiä. Viimeistään ylvään *Sortuvan kaikkeuden viimeinen olento* -kappaleen paisuessa huikeraan finaaliinsa tulee selväksi, että kyseessä on yksi vuoden parhaista albumijulkaisuista.

Joonas Sutinen

Matka sinnepäin

HOBITTI: SMAUGIN AUTIOITTAMA MAA (3D HFR, 2013)

”Kuvitelte istuvasi tentissä arvostetun arkkitehdin suunnittelemassa juhlasalissa. Viime vuosisadalla pykäisty tila vakuuttaa edelleen juhlasalina, mutta tenttimiseen se ei sovellu. Pöydän korvaaminen tarjottimella on vain huono hätäratkaisu. Vanha rakennelma ei palvele uutta käyttötarkoitustaan.

Yliopistolta tuttu ongelma vaivaa myös *Peter Jacksonin Hobitti*-filmatisointia. Vanhasta lastenkirjasta ei saa toimivaa kolmiosaista fantasiaeeposta. *Smaugin autioittama maa* petraa onneksi edeltäjästään ja viihdyttää koko keston ajan, mutta lopputulos jää edelleen melko ontoksi. Toimintakaruselli lisää kierroksia, mutta pyörii edelleen samaa ympyrää.

Arimo Kerkelä

Kevyillä hangilla

ISÄNMAALLINEN MIES (OY FUTURE FILM AB, 2013)

”*Isänmaallinen mies* sivakoi *Arto Halosen* aiemman ohjaustyön *Sivalkoinen valhe* viitoittamalla laudulla. Aiheena on edelleen suomalaishiihtäjien dopingkulttuuri, mutta tyyli on vaihtunut dokumentista tragikomiaksi.

1980-luvulle sijoittuva elokuva kilpaurheilun pyörteisiin ajautuvasta perusjuntista (*Martti Suosalo*) näyttää ja kuulostaa yllättävän komealta. Ajankuva on kohdillaan ja tuotantoarvot kunnossa, mutta itse sisältö jää turhan ohueksi.

Moraaliset pohdinnat kiertävät kehää eikä kolutusta aiheesta löydetä uutta sarrantavaa. Suksi luistaa, mutta pitoakin tarvittaisiin.

Arimo Kerkelä

teksti **Suvi-Tuulia Nykänen** kuva **Tatu Onkalo**

Hyvää ja kaunista

HYVÄNTEKEVÄISYYS. Vaikka taantuma runnoo ainejärjestöjen taloutta, opiskelijat haluavat tehdä hyvää myös muille.

MAKSUN saaja World Vision. Niin lukee joka kuukausi Pörssin tilioitteessa. Kauppatieteilijöiden ainejärjestö lahjoittaa perulaiselle kummilapselleen kuukausittain rahaa tukemaan pojan koulunkäyntiä ja opiskelua.

”Saamme säännöllisin väliajoin kirjeitä, joissa kerrotaan kummilapsen kuulumisia. Niihin on yleensä liitetty myös kuvia hänestä”, kertoo Pörssin varapuheenjohtaja **Joel Jokinen**.

Jyväskyläläisiltä ainejärjestöiltä lähtee vapaaehtoisia tukea ja avustusta myös esimerkiksi keskussairaaloiden lastenosastoille, Unicefille sekä ikäihmisille. Pörssin lisäksi ainakin psykologian opiskelijoiden ainejärjestö Stimulus sekä sosiologian, yhteiskuntapolitiikan ja sosiaalityön Fokus ovat lahjoittaneet rahaa hyväntekeväisyyteen.

Kummilapsitoiminnan lisäksi Pörssi järjesti tänä syksynä Kylterijuoksun, jonka osallistumismaksut menivät uuden lastensairaalan rakennustöihin. Juoksu järjestettiin syyskuussa samana päivänä viidellä muullakin ”kylteripaikkakunnalla”.

Pörssi on ollut lasten asialla aikaisemminkin, sillä ainejärjestön jouluisin järjestämän puurojuhlan tuotoilla on ostettu esimerkiksi pelikonsoleita ja kirjoja Keski-Suomen keskussairaalan lasten poliklinikalle.

NÄKYVINTÄ hyväntekeväisyyttä kampuksella tekevät todennäköisesti liikunnan miesopiskelijat sekä Fokus poika- ja tyttökalentereineen.

Esimerkiksi Fokus Foxies 2014 -kalenterista saavat tuotot menevät suoraan Keski-Suomen syöpäyhdistykselle, kuten myös ainejärjestön naisten- ja miestenpäivän teemabileistä saatu tuotto. Fokusken hy-

Kummilapsi on lähettänyt Pörssille muutaman kirjeen, joiden mukana on tullut esimerkiksi pojan piirtämä kuva itsestään. Kirjeet ovat esillä Pörssin ainejärjestötallassa.

väntekeväisyystoimintaan kuuluu myös kuukausilahjoitus Unicefille.

Jokaisesta liikunnan poikien ja Taikun yhteisprojektina valmistuneesta Antti-kin Atleetit -kalenterista taas menee euro Keski-Suomen keskussairaalan lastenosastojen tuki ry:lle. Myös liikuntatieteellinen tiedekunta on tukenut Lastua tänä syksynä lahjoittamalla sille Liikuntailtansa lipputulot, noin 5000 euroa.

STIMULUS on vuosien saatossa panostanut hyväntekeväisyyteen paljon. Heillä on ollut kummilapsi kehitysmaassa, ja nykyään järjestö lahjoittaa aikaisemmin kummilapsitoimintaan käytetyt rahat Solidaarisuus-säätiölle.

Lisäksi rahaa on lahjoitettu esimerkiksi ensi- ja turvakodeille sekä tänä vuonna aikuispsykiatrian osastolle Jyväskylään.

”Tulevaisuuden kohteena olemme myös pohtineet PSV:tä eli Psykologien Sosiaalinen Vastuu ry:tä”, Stimuluksen tiedotusvastaava **Tino Karolaakso** kertoo.

”Stimppalaisia” aletaan kasvattaa hyväntekeväis-

syyteen jo yliopistouran alusta alkaen, sillä Stimulusen liittyessään jokainen uusi jäsen voi maksaa 2 euroa ylimääräistä jäsenmaksussaan. Raha suunnataan kehitysyhteistyöhön. Lisäksi osa ainejärjestön haalarimerkkien myyntivoitosta ohjataan aikuispsykiatrian osastolle.

Stimulusessa hyväntekeväisyydestä ei käydä vuosittain enää edes keskustelua, niin itsestään selvältä hyvän tekeminen jo tuntuu. Auttamisesta on muodostunut ainejärjestölle tapa.

”Me koemme hyväntekeväisyyden olevan osa toimintaamme. Ehkä se liittyy myös tulevan ammattimme inhimilliseen puoleen”, Karolaakso toteaa.

ILOKIVEN RUOKALISTA 16.12.–17.1.

VKO 51

MA 16.12.

Punajuurikroketit
Chilinen uunikala
Kebabkiusaus
Nakkikeitto

TI 17.12.

Kasvispyttipannu
Yrttikalkkunakastike
Päivän liharuoka

KE 18.12.

Quornbolognese
Jauhelihakastike, spagetti
Pyttipannu

TO 19.12.

Kasvishernekeitto, pannari
Hernekeitto, pannari
Soijastroganoff
Broilerpyörökät

PE 20.12.

Porkkanaohukaiset
Päivän kala
Riistapyörökät

VKO 2

ILOKIVI ON SULJETTU 21.12.2013–6.1.2014.

**HYVÄÄ JOULUA JA ONNEA
VUODELLE 2014!**

TI 7.1.

Meksikolainen kasvisrisotto
Yrttiporkkanasei
Kinkkukiusaus

KE 8.1.

Kasvissosekeitto
Paistettu kalaleike
Pippurinen porsaspata

TO 9.1.

Kasvispapupata
Broilerleike
Riistakäristys

PE 10.1.

Tomaattisipulipiirakka
Värikäs uunikala
Jauhemaksapihvit

VKO 3

MA 13.1.

Linssikeitto
Sitruunainen turskaleike,
jogurttikastike
Jauhelihalasagne

TI 14.1.

Kasvistortillat
Lohikeitto
Kalkkunaleike (Gordon Bleu)

KE 15.1.

Herkkusienirisotto
Silakkapihvit, kermaviilikastike
Liha-juurespata

TO 16.1.

Pinaattikeitto
Uunimakkara
Appelsiini-porsaspata

PE 17.1.

Kasviskiusaus
Lohipihvit
Burgundin lihapata

teksti **Suvi-Tuulia Nykänen** kuva **Tatu Onkalo**

EI PELKKÄ TONTTU

NÄYTTELIJÄ. Kunto Ojansivu on tehnyt urallaan muutakin kuin tonttuillut televisiossa. Hän jää silti kaipaamaan Tonttu Toljanteria, jonka seikkailut päättyvät tämän joulun jälkeen.

Olen itseoppinut näyttelijä. Pyrin nuoruudessani teatterikouluun sekä Helsinkiin että Tampereelle kolme kertaa, mutta en päässyt ikinä sisään. Päädyin näyttelijäksi ensin teatterikerhon ja sitten nuorisoteatterin kautta. Jäin näyttelymiseen koukkuun, vaikka olinkin hirveä jännittäjä. Jotenkin se vei mukanaan. Näyttelijähommien lisäksi minulla oli nuorena myös bändijuttuja, ainakin kolme. Pari niistä soitti rockia ja yksi progea. Sitten piti päättää että kumpaan sitä rupeaa satsaamaan, bändeihin vai näyttelymiseen. Lopulta teatteri voitti.

Minut kiinnitettiin Jyväskylän kaupunginteatteriin vuonna 1985. Se oli ensimmäinen teatteri, jossa pääsin ison teatterin makuun. Se oli kokonaisuudessaan hienoa ja opettavaista aikaa, sain tehdä täällä hienoja rooleja mukavien työkavereiden kanssa. Ennen Jyväskylää olin näytel-

lyt muun muassa Valkeakoskella ja Porissa. Niissä oli erilainen, pienen teatteri intiimi henki. Porin teatterikaverit pottuilivatkin Jyväskylään lähitiessäni, että "mene aina etunäyttämölle että sut nähdään, sä olet niin pieni eikä sua kukaan sieltä takaa nää".

TEATTERI EUROOPPA Neljän perustimme **Heikki Paavilaisen** ja **Jouni Virtasen** kanssa vuonna 1988. Meillä oli sellainen olo, ettemme ikinä tule olemaan samassa teatterissa yhtä aikaa, ja siksi perustimme sitten oman. Se oli aika hankalaa aikaa taloudellisesti, toimeentulo oli niin heikkoa. Omatkin tuloni tippuivat kaupunginteatterin palkoista tuhanteen euroon kuussa. Teatteri Eurooppa Neljässä teimme keikkaa ihan älyttömästi, jopa kolme päivässä, ihan missä vaan. Näyttelijän työn lisäksi olen kirjoittanut näytelmiä. Mikään niistä ei ole noussut kulluuteen, mutta ehkä sekin päivä vielä joskus koittaa.

Jäin pois Eurooppa Neljästä vuonna 2010. Sen jälkeen olen ollut vapaa taiteilija eli toisin sanoen työtön. Meillä on tässä maassa sellainen ongelma, että valtio ajattelee asioita vähän hullusti. Freelance-taiteilija kun ei pysty laskuttamaan olematta yritys. Yrittäjäksi taas ei Keski-Suomessa kannata ryhtyä, sillä täällä keikkaa ei yksinkertaisesti ole tarpeeksi. Maksaisin mielelläni itse kaikki tellit ja ellit ja lällyt, mutta niin en voi tehdä, koska silloin olisin yrittäjä. Kyllä varmaan 50 keikkaa menettää ihan sillä. Se tuntuu ilkeältä, koska kyse ei ole siitä että haluaa kiertää jotain vaan nimenomaan maksaa. Olen miettinyt jopa alanvaihtoa, mutta ei niille pakettiautonkaan kuskeille taida töitä riittää. Näyttelijöille niitä olisi, mutta mahdollisuutta ei anneta.

TONTTU TOLJANTERIA olen tehnyt vuodesta 1998. Joulukalentereita on ollut kuusi ja lisäksi olemme tehneet elokuvan ja muutamia pidempitä jaksuja. Tuntuu hyvältä kun kaikki tietävät jonkun työn, mutta onhan tässä se hankaluus ettei illalla oikein voi mennä enää ravintolaan. Kahdeksan jälkeen alkaa se huuteleminen. Muuten tätä hommaa on ollut mukava tehdä, ja mieluusti olisin tätä jatkanutkin. Tämän vuoden joulukalenteri on kuitenkin viimeinen. Miksi, se on asia jota ei tonttukaan tiedä. Ehkä lavasteet vievät liikaa tilaa, Ylen Kakkonen haluaa jotain muuta tai viimeisimmät jaksot eivät ole olleet tarpeeksi hyviä.

Harmittaa, mutta ei voi mitään. Itse toivon, että tämä lama päättyisi pian. Se nimittäin vaikuttaa näyttelijän työhön aivan liikaa.

Turun yliopisto on maailmanluokan monialainen tutkimusyliopisto, joka tarjoaa haasteellisia työtehtäviä ja ainutlaatuisen näköalapaikan suomalaiseen ja kansainväliseen tiede- ja koulutusmaailmaan.

The Future is in the East!
MASTER'S DEGREE PROGRAMME IN ASIAN STUDIES

Apply now! Application period 2.12.2013-28.2.2014

This programme will add area expertise on the societies, cultures, history and politics of China, Japan and Korea to your disciplinary education. These subjects are designed to help you enter relevant professions, whether in the public or private sphere, in a globalized world where East Asia is clearly one of its most dynamic regions.

Requirements and further information: <http://www.utu.fi/ceas>

Apply via the University Admissions website: <http://www.uaf.fi>

TURUN YLIOPISTO • UNIVERSITY OF TURKU
FI - 20014 Turun yliopisto, Finland • www.utu.fi
Puhelin +358 02 333 51

SULJETTU VUODENVAIHTTEESSA
23.12.2013 – 1.1.2014

Ajankohtaiset yhteystiedot löytyvät kotisivuiltamme
www.yths.fi/jyvaskyla

MAINETTAAN PAREMPI

Nostalgisen DDR:n kaksion tehokkaat neliöt omaan käyttöön!

37,5 m² sinulle vain 380 €/kk

Muuta Kortepohjan ylioppilaskylään

- palvelut lähellä • hyvät kulkuyhteydet
- monipuoliset liikuntamahdollisuudet • kaverit naapurissa

YLIOPIILASKYLÄ
KORTEPOHJA • JYVÄSKYLÄ

kortepohja.fi

Jyväskylän ylioppilaslehti ilmestyy kevätlukukaudella seuraavasti:

27.1.2014
17.2.2014
10.3.2014
31.3.2014
28.4.2014

SÄHKÖSOPIMUS
OPISKELIJAYSTÄVÄLLISEEN HINTAAN

Tee sopimus helposti netissä:
jyvaskylanenergia.fi/kampanja
Kampanjakoodi: opiskelija1314

Sähköä, lämpöä ja vettä tarjoaa
Jyväskylän Energia -yhtiöt
puh. 014 366 4000, www.jyvaskylanenergia.fi

Joulupukin LAHJAVINKIT

KORTTI-KOTELO eri värejä **SÄÄSTÄ -25%**
695 (10 €)

Miesten VÖITÄ **-50%**

Lämpimät NAHKA-RUKKASET teddyvuorilla **SÄÄSTÄ -25%**
1295 (18 €)

Kosketusnäyttö SORMIK-KAAT **SÄÄSTÄ -25%**
495 (7 €)

NEULE-SORMIKKAAT • thinsulatevuorilla • eri värejä **SÄÄSTÄ -45%**
395 (7 €)

Koko perheelle KORVA-LAPAT **SÄÄSTÄ -50%**
595 (12 €)

Upeat isot K-nupukki KASSIT alkahinnalla **SÄÄSTÄ -25%**
3995 (55 €)

Paljon erilaisia PIPOJA alk. **195/295**

Meiltä myös LAHJAKORTIT

Kysy opiskelija-alennusta palvelua jo vuodesta 1975

MINI LAUKKU
www.laukkuja.fi

TORIKESKUS
Hyvitämme tunnin parkkimaksun

TORIKESKUS, Yliopistonkatu 36, puh. (014) 614 465, ark. 9.30-19, la 10-18, su 10-18